Sfântul mucenic Talaleu

(20 mai)

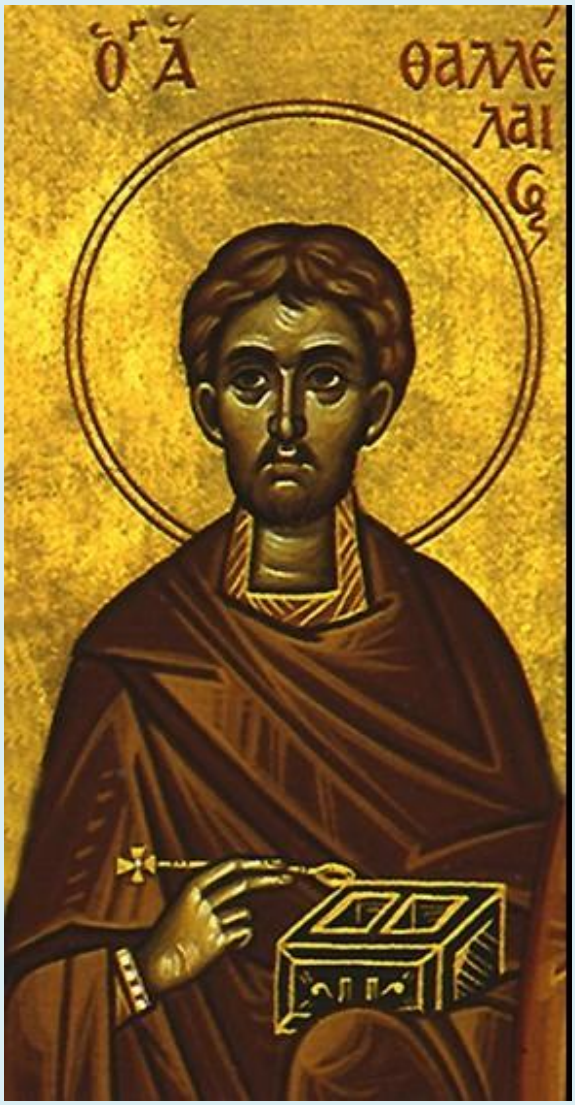

Materiale despre Sfântul mucenic Talaleu:

https://independent.academia.edu/emystea/Sf-muc-Talaleu-(20-mai)

https://archive.org/details/@steaemy?query=Talaleu

https://www.slideshare.net/steaemy1/search_my_uploads?type=&new=&q=Talaleu

***

Unul dintre sfinţii care au avut harisma vindecării bolnavilor, a fost şi sfântul pe care Biserica noastră îl sărbătoreşte pe 20 mai, pe Sfântul Talaleu. “Credinţa în

Hristos, zicea el, este cel mai puternic medicament pe care am să vi-l dau." Talaleu s-a născut în Liban. Tatăl lui se numea Veruchie, iar maica lui Romilia. El era un tânăr în vârstă de optsprezece ani înalt, blond-roşcat, de o frumuseţe izbitoare. Profesia în care se pregătea era medicina. Fericitul Talaleu, pornindu-se cu râvnă dumnezeiască, umbla din loc în loc, să tămăduiască pe cei bolnavi; dar lucrul cel mai adevărat era să propovăduiască numele lui Hristos şi să aducă pe mulţi la bună credinţă. El a luat mucenicia pentru Hristos sub domnia lui Numerian în 284 când s-a tăiat capul şi aşa s-a strămutat mucenicul la viaţa cea neîmbătrânitoare. Sfântul Talaleu este invocat în rugăciunile de la Sfântul Maslu şi de la sfinţirea apei.

Index

Evanghelia şi Apostolul zilei 3
În această lună (mai), ziua a douăzecea - Sfântul mucenic Talaleu (Minei).....6
Canon de rugăciune către Sfântul mucenic Talaleu 16
Acatistul Sfântului mucenic Talaleu, doctor fără de arginți 24
Imnografie 34
Vieţile Sfinţilor - Viaţa şi pătimirea Sfântului şi marelui mucenic Talaleu 35
Sfântul mucenic Talaleu - drumul spre sfințenie 46
Sinaxar - Pomenirea Sfântului mucenic Talaleu 47
Arhid. Ştefan Sfarghie - Sinaxar - Sfântul mucenic Talaleu, Sfânta Lidia din Filipi 48
Calendar orthodox - Sfântul mucenic Talaleu 50
Proloagele - Pomenirea Sfântului mucenic Talaleu († 284) 52
Sfântul Nicolae Velimirovici - Proloagele de la Ohrida - Pomenirea Sfântului mucenic Talaleu 57
Cântare de laudă la Sfântul Talaleu 59
Sfântul mucenic Talaleu (20 mai) 61
Mitropolitul Augustin de Florina – Predică la pomenirea Sfântului Talaleu - Cele mai bune medicamente 64
Pr. Silviu Cluci - Odoarele Mănăstirii Constamonitu - Athos.....67
Icoane 69

Evanghelia şi Apostolul zilei

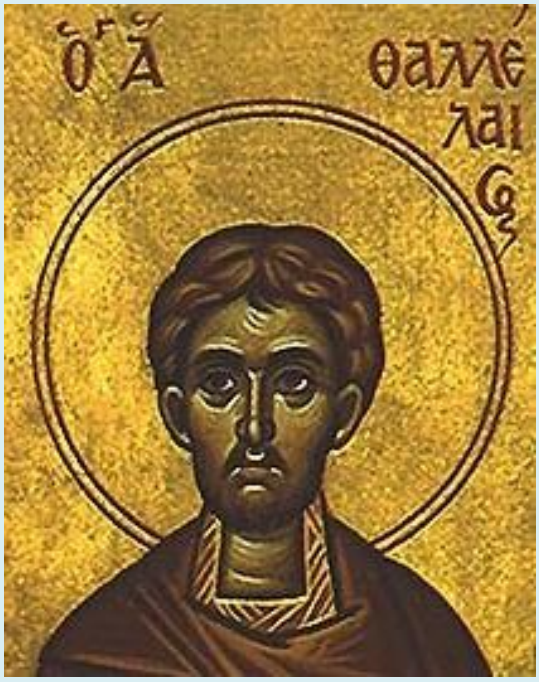

Evanghelia

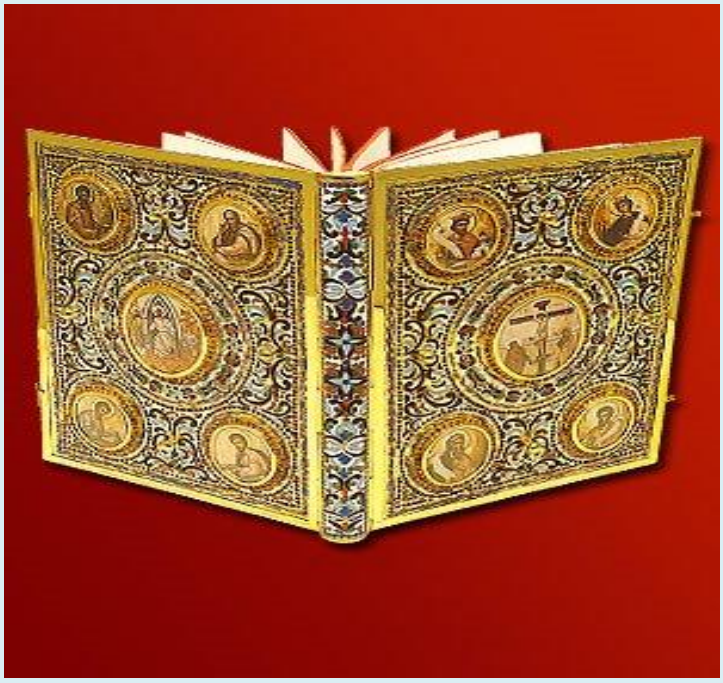

Ev. Ioan 15, 17-27; 16, 1-2

17.Aceasta vă poruncesc: să vă iubiţi unul pe altul.

18.Dacă vă urăşte pe voi lumea, să ştiţi că pe Mine mai înainte decât pe voi M-a urât.
19.Dacă aţi fi din lume, lumea ar iubi ce este al său; dar pentru că nu sunteţi din lume, ci Eu v-am ales pe voi din lume, de aceea lumea vă urăşte.
20.Aduceţi-vă aminte de cuvântul pe care vi l-am spus: Nu este sluga mai mare decât stăpânul său. Dacă M-au prigonit pe Mine şi pe voi vă vor prigoni; dacă au păzit cuvântul Meu şi pe al vostru îl vor păzi.
21.Iar toate acestea le vor face vouă din cauza numelui Meu, fiindcă ei nu cunosc pe Cel ce M-a trimis.
22.De n-aş fi venit şi nu le-aş fi vorbit, păcat nu ar avea; dar acum n-au cuvânt de dezvinovăţire pentru păcatul lor.
23.Cel ce Mă urăşte pe Mine, urăşte şi pe Tatăl Meu.
24.De nu aş fi făcut între ei lucruri pe care nimeni altul nu le-a făcut păcat nu ar avea; dar acum M-au şi văzut şi M-au urât şi pe Mine şi pe Tatăl Meu.
25.Dar (aceasta), ca să se împlinească cuvântul cel scris în Legea lor: "M-au urât pe nedrept".
26.Iar când va veni Mângâietorul, pe care Eu Îl voi trimite vouă de la Tatăl, Duhul Adevărului, care de la Tatăl purcede, Acela va mărturisi despre Mine.
27.Şi voi mărturisiţi, pentru că de la început sunteţi cu Mine.

1.Acestea vi le-am spus, ca să nu vă smintiţi.
2.Vă vor scoate pe voi din sinagogi; dar vine ceasul când tot cel ce vă va ucide să creadă că aduce închinare lui Dumnezeu.

Apostol

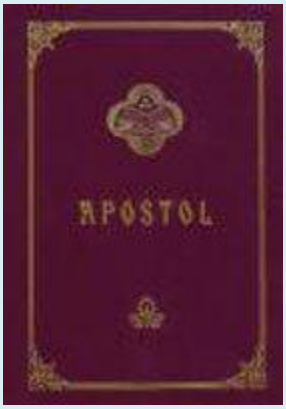

Faptele Sfinţilor Apostoli

Ap. Fapte 12, 1-11

1.Şi în vremea aceea, regele Irod (Agripa) a pus mâna pe unii din Biserică, ca să-i piardă.
2.Şi a ucis cu sabia pe Iacov, fratele lui Ioan.
3.Şi văzând că este pe placul iudeilor, a mai luat şi pe Petru (şi erau zilele Azimelor)
4.Pe care şi prinzându-l l-a băgat în temniţă, dându-l la patru străji de câte patru ostaşi, ca să-l păzească, vrând să-l scoată la popor după Paşti.
5.Deci Petru era păzit în temniţă şi se făcea necontenit rugăciune către Dumnezeu pentru el, de către Biserică.
6.Dar când Irod era să-l scoată afară, în noaptea aceea, Petru dormea între doi ostaşi, legat cu două lanţuri, iar înaintea uşii paznicii păzeau temniţa.
7.Şi iată un înger al Domnului a venit deodată, iar în cameră a strălucit lumină. Şi lovind pe Petru în coastă, îngerul l-a deşteptat, zicând: Scoală-te degrabă! Şi lanţurile i-au căzut de la mâini.
8.Şi a zis îngerul către el: Încinge-te şi încalţă-te cu sandalele. Şi el a făcut aşa. Şi i-a zis lui: Pune haina pe tine şi vino după mine.
9.Şi, ieşind, mergea după înger, dar nu ştia că ceea ce s-a făcut prin înger este adevărat, ci i se părea că vede vedenie.
10.Şi trecând de straja întâi şi de a doua, au ajuns la poarta cea de fier care duce în cetate şi poarta s-a deschis singură. Şi ieşind, au trecut o uliţă şi îndată îngerul s-a depărtat de la el.
11.Şi Petru, venindu-şi în sine, a zis: Acum ştiu cu adevărat că Domnul a trimis pe îngerul Său şi m-a scos din mâna lui Irod şi din toate câte aştepta poporul iudeilor.

În această lună (mai), ziua a douăzecea - Sfântul mucenic Talaleu (Minei)

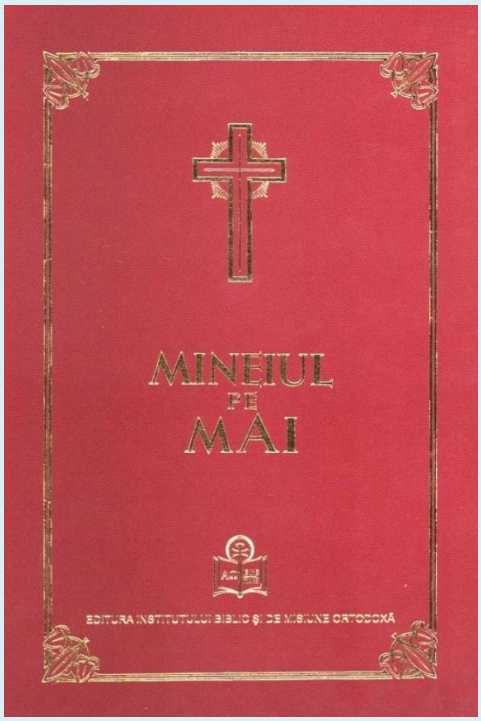

La Vecernie

La Doamne strigat-am..., Stihirile pe 6, ale praznicului sau ale Octoihului 3 şi ale sfântului glasul al 4-lea.

Stihirile sfântului, glasul al 4-lea:

Podobie: Dat-ai semn...

Cu ploile sângiurilor tale, mare mucenice Talaleu, dumnezeieşte ai stins cuptorul nedumnezeirii, şi acum cu râurile minunilor goneşti multe feluri de boli, şi credincioşilor le dai sănătate prin dumnezeiescul dar. Pentru aceasta cu bucurie prăznuim dumnezeiască pomenirea ta, şi ţărâna trupului tău cu cinste o îmbrăţişăm.

Cunoscându-te odraslă roditoare de măslin dumnezeiesc, purtătorule de chinuri Talalee, cu untul de lemn al ostenelilor şi minunilor tale celor mai presus de fire, cu adevărat ne alinăm, slăvind pe Dumnezeul tuturor, care mult te-a mărit pe tine cel ce te-ai chinuit pentru Dânsul, şi de tot ai pierdut trufia înşelăciunii.

Aruncându-te în mare, şi înfăşurându-te cu râurile şi șuvițându-te foarte tare, ai rămas neplecat, întărindu-te pe tine Hristos, fericite, ca pe unul ce te luptai cu cuget prea viteaz împotriva zavistiei celei prea cumplite. Talalee fericite, cela ce eşti întocmai la cinste cu îngerii, şi împreună vorbitor cu purtătorii de chinuri; roagă-te pentru sufletele noastre.

Slavă Tatălui şi Fiului şi Sfântului Duh. Şi acum şi pururea şi în vecii vecilor. *a praznicului*

Iar de va fi în post, a Născătoarei, aceasta, glas și podobie aceeaşi.

De o mie de ori am făgăduit ca să fac pocăinţă pentru greşelile mele, prea curată, dar nu mă lasă pe mine obiceiul cel iubit al răutăţilor mele. Pentru aceasta strig ție, şi cad rugându-mă: Tu, Stăpână mă scoate dintru această muncire, îndreptându-mă, către cele mai bune şi către cele ce duc aproape de mântuire.

A Crucii, a Născătoarei

Pe tine Mieluşelul şi Păstorul, dacă Te-a văzut pe lemn Mieluşeaua ceea ce Te-a născut, se tânguia ca o Maică strigând către Tine: Fiule prea iubite, cum Te-ai spânzurat pe lemnul Crucii îndelung-răbdătorule, cum s-au pironit mâinile şi picioarele Tale, Cuvinte, de cei fărădelege, şi Ți-ai vărsat sângele Tău, Stăpâne?

Troparul, glasul al 4-lea: Mucenicul Tău, Doamne, Talaleu, întru nevoinţa sa, cununa nestricăciunii a dobândit de la Tine, Dumnezeul nostru; că având puterea Ta, pe chinuitori a învins; zdrobit-a şi ale demonilor neputincioase îndrăzniri. Pentru rugăciunile lui, mântuieşte sufletele noastre, Hristoase Dumnezeule.

Slavă Tatălui şi Fiului şi Sfântului Duh. Şi acum şi pururea şi în vecii vecilor. *a praznicului sau a Născătoarei*

La Utrenie

Canoanele al praznicului cu Irmosul pe 8, sau ale Octoihului şi al sfântului pe 4.

Canonul Sfântului

facere a lui Iosif

Cântarea 1

Irmos: Cel ce a bătut Egiptul şi pe prigonitorul Faraon l-a înecat în mare, a izbăvit din robie pe poporul cel ce cânta ca Moise, cântare de biruinţă, că S-a prea slăvit.

Cela ce te luminezi pururea cu razele cele prea luminoase ale Duhului celui atoate-făcător, luminează pe cei ce săvârşesc totdeauna pomenirea ta cea purtătoare de lumină, ca cu credinţă să te mărească, mucenice Talalee.

Întărindu-te cu buna credinţă, şi împuternicindu-te cu darul prea îndurătorului Dumnezeu, cu cuget viteaz ai mers către lupte Talalee, şi ai stricat întăririle vrăjmaşului, ridicând biruințe.

Slavă Tatălui şi Fiului şi Sfântului Duh.

Fiind tânăr de trup şi întreg la minte ca soarele ai strălucit cunoştinţa de Dumnezeu cea adevărată, arătat gonind negura deşertăciunii idoleşti, mucenice Talaleu.

Şi acum şi pururea şi în vecii vecilor. Amin (a Născătoarei).

Fecioară ceea ce ai născut pe Domnul, lauda celor cu buna credinţă, bucuria îngerilor, mântuitoarea creştinilor, iertarea păcătoşilor, podul care treci pe credincioşi de pe pământ la Cer, mântuieşte pe robii tăi.

Cântarea a 3-a

Irmos: Cel ce întăreşti tunetul…

Minunate minuni ai făcut în vremea chinuirii tale, prea fericite, căci hotărând tiranul să te chinuiască, fără de milă, mâinile lui s-au arătat uscate şi nelucrătoare.

Privind numai către Stăpânul, cel ce-ţi da ție biruinţă, nu te-ai abătut de la mărturisirea cea adevărată, ci ai rămas nemişcat, spăimântând şi pe cei fără de minţi, pătimitorule.

Slavă Tatălui şi Fiului şi Sfântului Duh.

Cu cuvântul vieţii şi cu arătarea faptelor ai vânat pe Alexandru şi pe Asterie, pătimitorule, şi i-ai adus mucenici prea lăudaţi înaintea lui Dumnezeu, Făcătorului de bine, mucenice Talaleu.

Şi acum şi pururea şi în vecii vecilor. Amin (a Născătoarei).

Străluceşte-mi mie lumină de pocăinţă, Fecioară, căci zac întru întunericul păcatului cu minţile stricate, şi-mi dă mie dezlegare greşelilor ca să te slăvesc pe tine prea curată.

Irmosul: Cel ce întăreşti tunetul şi zideşti duhul, întăreşte-mă Doamne ca să Te laud pe Tine cinstit şi să fac voia Ta, că nu este sfânt afară de Tine, Iubitorule de oameni.

Sedealna, glasul al 4-lea:

Podobie: Cel ce Te-ai înălţat pe Cruce de bunăvoie, poporului Tău celui nou, numit cu numele Tău, îndurările Tale dăruieşte-i, Hristoase Dumnezeule. Veseleşte cu puterea Ta pe bine credincioşii creştini, dăruindu-le lor biruinţă asupra celui potrivnic, având ajutorul Tău armă de pace, nebiruită biruinţă.

Arătându-te purtător de chinuri, cu chip luminos, ai gonit întunericul nedumnezeirii, şi ai alergat către chinuri şi la moarte; pentru aceea isprăvindu-ţi nevoinţele cele vitejeşti ai primit mare moştenire şi slavă, care nicicum nu se trece, viteazule pătimitorule Talaleu mărite.

Slavă Tatălui şi Fiului şi Sfântului Duh. Şi acum şi pururea şi în vecii vecilor. *a praznicului*

Iar de va fi în post, să se zică a Născătoarei aceasta, asemenea.

După Dumnezeu către acoperământul tău cel dumnezeiesc alerg eu smeritul, şi căzând mă rog: Miluieşte-mă, prea curată Născătoare de Dumnezeu. Căci păcatele au covârşit capul meu, şi mă tem de muncă, şi mă cutremur Stăpână, fă rugăciune prea curată către Fiul tău, ca să mă mântuiesc de acestea.

A Crucii, a Născătoarei

Pe tine Cel ce Te-ai născut din Tatăl Cel fără de început, văzându-Te, Hristoase, Ceea ce fără dureri Te-a născut cu trup, spânzurat pe Cruce, striga: Vai mie prea iubite Fiule Iisuse, cum Te-ai răstignit de bunăvoie acum de oamenii cei fărădelege, Cel ce eşti slăvit de îngeri ca un Dumnezeu? Te laud pe Tine îndelung-răbdătorule.

Cântarea a 4-a

Irmos: Auzit-am, Dumnezeule, auzul Tău şi m-am temut, înţeles-am lucrurile Tale şi m-am spăimântat, Doamne, că este plin pământul de lauda Ta.

Fiind aruncat în mare nu te-ai cufundat, prin putere dumnezeiască, iar pe cei fără-delege i-ai înecat întru adâncimea sfintelor tale sângiuri, înţelepte mucenice Talaleu.

Strălucind cu dumnezeieştile vărsări de lumină, te-ai arătat judecătorului cu haină luminoasă, arătat mustrând credinţa lui cea rea şi întunecoasă, mucenice mărite.

Slavă Tatălui şi Fiului şi Sfântului Duh.

Preasfinţit lăcaş şi casă a slavei Celei în trei Sori am cunoscut că te-ai făcut, fericite, sfărâmând capiştile şi idolii viclenilor draci.

Şi acum şi pururea şi în vecii vecilor. Amin (a Născătoarei).

Sfinţii prooroci au glăsuit odinioară mai-nainte de naşterea ta, numindu-te munte mare şi umbros, şi uşă prin care singur Domnul a trecut una Preacurată.

Cântarea a 5-a

Irmosul: Răsari-mi mie, Doamne, lumina poruncilor Tale, că la Tine mânecă duhul meu şi Te laudă pe Tine că Tu eşti Dumnezeul nostru şi la Tine scap, Împăratul păcii.

Ostenelile tale, fericite s-au adus prinos Făcătorului de bine, ca o tămâie cu bun miros. Pentru aceasta moşteneşti împărăţia şi viața cea fără durere împreună cu toți aleşii, Sfinte Talaleu.

Fiind plin de apele cele dumnezeieşti ale Duhului, ai răcorit suflete arse de văpaia necredinţei, şi arătat le-ai îndreptat către apa odihnei, mărite.

Slavă Tatălui şi Fiului şi Sfântului Duh.

Ca un măslin prea roditor te-ai sădit în casa Dumnezeului nostru, mucenice Talaleu, care îmbunează pururea inimile şi feţele tuturor cu untul de lemn al bunei credinţe, prea înţelepte.

Şi acum şi pururea şi în vecii vecilor. Amin (a Născătoarei).

Fii luminii ai arătat pe cei întunecaţi de patimi, ceea ce ai născut raza Tatălui pe Hristos dătătorul de lumină, Preasfântă Stăpână. Pentru aceea cu dragoste te fericim pururea.

Cântarea a 6-a

Irmos: Viforul gândurilor...

Având ajutor pe Sfinţii îngeri, ai biruit taberele dracilor în vremea muncilor tale. Prin care arătându-te purtător de cunună, ai dobândit slava, înţelepte Talaleu.

Firea cea necuvântătoare cunoscându-te pe tine mărturisitor Cuvântului, a fugit de pornirea cea necuvântătoare, şi te-a cinstit pe tine întru cuvântare de bună credinţă, când te luptai în mijlocul priveliştei, mărite Talaleu.

Slavă Tatălui şi Fiului şi Sfântului Duh.

Norodul cel fărădelege, văzând că minunat se făceau la tine mari minuni, s-a biruit de suflarea dumnezeiască şi a primit lumina cunoştinţei de Dumnezeu, Talalee.

Şi acum şi pururea şi în vecii vecilor. Amin (a Născătoarei).

Dezlegatu-m-ai din legăturile păcatului, născând pe Domnul, care a stricat împărăţiile iadului, şi pe toţi i-a legat spre a Sa cunoştinţă, Născătoare de Dumnezeu, prea curată.

Irmosul: Viforul gândurilor apucându-mă, întru adâncul greşelilor celor nemăsurate mă trage, dar Tu, Cârmuitorule bun, mai înainte apucând, cârmuieşte-mă ca pe proorocul şi mă mântuieşte.

Condacul și Icosul praznicului. Sau al sfântului, glasul al 3-lea.

Podobie: Fecioara astăzi, pe Cel mai presus de fiinţă naşte şi pământul peştera Celui Neapropiat aduce. Îngerii cu păstorii slavoslovesc şi magii cu Steaua călătoresc. Că pentru noi s-a născut Prunc Tânăr, Dumnezeu, cel mai înainte de veci.

Împreună cu mucenicii arătându-te pătimitor, te-ai făcut ostaş într-armat ales Împăratului slavei, prin munci şi prin chinuri, călcând trufia închinătorilor la idoli. Pentru aceea lăudăm cinstită pomenirea ta, înţelepte Talaleu.

Icos: Pe slujitorul cel viteaz al adevărului lui Hristos, ca pe un tare pătimitor şi propovăduitor credinţei, ca pe unul ce a surpat înşelăciunea vrăjmaşului şi a înfruntat toată iuţimea cea pierzătoare de suflete a idolilor, cu cântări şi cu laude, şi cu bună credinţă să-l lăudăm acum, căci ca un miel stând în mijlocul lupilor celor fărădelege, cu bună credinţă a propovăduit legea Domnului. A căruia pomenire cu un cuget săvârşind, cântăm cinstită pomenirea prea înţeleptului Talaleu.

Sinaxar

Întru această lună în în 20 de zile, pomenirea Sfântului mucenic Talaleu.

Stih: Lui Talaleu doctorului care a suferit tăiere,
Dumnezeu îi trimite doctorie spre a patimii vindecare.
Lui Talaleu în a douăzecea zi,
Sabia capul îi răpi.

Acesta a fost în zilele împăratului Numerian, de la Liban. Pe tatăl său l-a chemat Veruchie şi pe maica sa, Romilia. Şi se nevoi de învăţă meşteşugul doctoriei şi fu prins la Azarvon, ce este al doilea ţinut al Chilichilor, ascuns fiind într-un măsliniş şi fu adus înaintea guvernatorului Teodor, care neputându-l pleca să facă jertfă la idoli, porunci să i se pătrundă gleznele şi să bage ştreang să-l spânzure cu capul în jos; după aceea slugilor părându-li-se că fac aşa, luându-li-se mintea de oarecare putere dumnezeiască ei sfredeliră un trunchi de lemn, ca şi cum ar fi fost sfântul, şi-l spânzurară. Care pentru aceasta au fost bătuţi, ca şi cum şi-ar fi bătut joc de boierul.

Iar doi din aceste slugi: Alexandru şi Asterie, văzând acea prea slăvită minune, crezură în Hristos, şi li s-au tăiat capetele.

După aceea porunci să-l arunce în mare, dintru care ieşi sănătos îmbrăcat cu un veştmânt alb. Apoi fu trimis să se lupte cu fiarele, şi iarăşi rămânând nevătămat, i s-a tăiat capul la Edesa, cetatea egheilor.

Tot în această zi, ostaşii (Alexandru şi Asterie) cei ce au crezut prin Sfântul Talaleu, de sabie s-au săvârşit.

Stih: Asterie prin a capului tăiere,
S-a făcut stea povățuitoare lui Alexandru spre tăiere.

Tot în această zi, Sfântul mucenic Ascla.

Stih: Egiptean cu limba Ascla suferă ardere de foc,
Pentru dumnezeiasca propovăduire limbilor celor de foc.

Tot în această zi, Sfinţii trei cuvioşi şi purtători de Dumnezeu părinţi: Nichita, Ioan şi Iosif, ctitorii Sfintei şi împărăteştei mânăstiri cea nouă din Mio, cu pace s-au săvârşit.

Stih: Împreună cu nematerialnicii îngeri acum Sfintei Treimi s-au înfăţişat,
Aceşti trei cuvioşi, care uniţi s-au aflat.

Tot în această zi, scoaterea şi mutarea moaştelor celui dintru Sfinți părintelui nostru Nicolae din Mira Lichiei, făcătorul de minuni.

Stih: Luminând moaştele tale de Dumnezeu cugetătorule răsăritul.
Au luminat cu chip străin iarăşi şi apusul.

Tot în această zi, cuviosul părintele nostru Talasie, cu pace s-a săvârşit.

Stih: Talasie şi locuind în mormânt,
Izvorăşte râuri de daruri din mormânt.

Tot în această zi, cuviosul Marcu postnicul, cu pace s-a săvârşit.

Stih: Hristos cel ce a aflat de demult grădina spre îngropare,
Dă lui Marcu, grădina Edenului cea mare.

Cu ale lor sfinte rugăciuni, Doamne, miluieşte-ne şi ne mântuieşte pe noi, Amin.

Cântarea a 7-a

Irmos: Tinerii lui Avraam oarecând în Babilon văpaia cuptorului au călcat, cu laude strigând: Dumnezeul părinţilor noştri bine eşti cuvântat.

Stătut-ai în mijlocul văpăii supărărilor ca cei trei tineri, arătat primind dumnezeiasca rouă dintru înălţime, şi slavoslovind pe Dumnezeul tuturor, mărite Talaleu.

Ca un alt nou Daniil ai fost aruncat în mijlocul leilor şi prin dumnezeiescul dar nicicum împărtăşindu-te de vătămarea acelora, mucenice purtătorule de nevoință Talaleu.

Slavă Tatălui şi Fiului şi Sfântului Duh.

Cu facerile de minuni mântuieşti pe credincioşi de tot felul de boli, şi dezlegându-i de supărări, goneşti taberele dracilor prin rugăciunile tale, cela ce eşti podoaba mucenicilor.

Şi acum şi pururea şi în vecii vecilor. Amin (a Născătoarei).

Pe tine arătat te rugăm Doamnă de Dumnezeu dăruită, scoală-te întru ajutorul nostru, şi ne mântuieşte pe noi de supărări veşnice, şi de toată îngrozirea.

Cântarea a 8-a

Irmos: În văpaie de foc stau Ţie...

Cu bună credinţă propovăduind o fire, o voire şi un sfat şi o putere a Dumnezeieştii Treimi, cu înţelepciune ai surpat bârfirea mulţimii dumnezeilor. Şi răbdând multe dureri, foarte mult te-ai lăudat, mărite Talaleu.

Prin tăiere de sabie, ca o jertfă curată şi sfântă te-ai adus Mielului Celui ce S-a jertfit, şi ai ucis pe şarpele, cel ce mai-nainte a omorât în Rai pe Adam şi pe Eva cu moartea neascultării.

Binecuvântăm pe Tatăl şi pe Fiul şi pe Sfântul Duh, Domnul.

Întru pomenirea ta pătimitorule, dănţuiesc împreună cu credincioşii cuvioasele cete ale îngerilor, ale apostolilor şi ale proorocilor. Cu care împreună moştenind lăcaşurile cele cereşti, nu înceta a te ruga pentru noi toţi purtătorule de chinuri.

Şi acum şi pururea şi în vecii vecilor. Amin (a Născătoarei).

Preasfântă, Preacurată, cere-mi mie iertare greşelilor şi dă-mi mână de ajutor mie care sunt înviforat cumplit în noianul răutăţilor, ca să te fericesc, şi cu credinţă să propovăduiesc ajutorinţa ta cea adevărată.

Irmosul:

Să lăudăm, bine să cuvântăm şi să ne închinăm Domnului, cântându-I şi prea înălţându-L pe Dânsul întru toţi vecii.

În văpaie de foc stau Ţie înainte Heruvimii şi Serafimii, Doamne, şi toată făptura laudă frumoasă cântă Ţie: Lăudaţi, binecuvântaţi popoare, prea înălţaţi pe unul făcătorul Hristos, întru toţi vecii.

Cântarea a 9-a

Irmos: Făcut-a tărie cu braţul Său...

Astăzi te lăudăm pe tine înţelepte, ca pe un surpător înşelăciunii, ca pe un dumnezeiesc lăcaş al Dumnezeiescului Duh, cinstind trudele tale cele fericite, şi rănile cele cinstite, sărutând şi ţărâna moaştelor tale.

Patimile trupului nostru şi rănile cele nevindecate ale sufletului, vindecă-le mucenice al lui Hristos, ca cel ce eşti îmbogăţit cu darul tămăduirilor; şi roagă pe Iubitorul de oameni, ca să se mântuiască de veşnica muncă, cei ce te cinstesc pe tine.

Slavă Tatălui şi Fiului şi Sfântului Duh.

Pământul a primit cinstitul tău sânge care s-a vărsat şi s-a făcut izvor de tămăduiri, la care alergând credincioşii, se mântuiesc de rele, slăvind pe Hristos, şi cinstindute pe tine cu un glas te fericesc, Talalee.

Şi acum şi pururea şi în vecii vecilor. Amin (a Născătoarei).

Primitoare de lumină te-ai făcut Fecioară, şi scaun Împăratului tuturor, pe care şezând ne-a ridicat pe toţi din căderea cea de demult, şi ne-a cinstit cu împreună şederea cea dumnezeiască, pe noi care cu credinţă şi cu dragoste te slăvim, prea curată.

Irmosul: Făcut-a tărie cu braţul Său, pentru că a surpat pe cei puternici de pe scaune şi a înălţat pe cei smeriţi Dumnezeul lui Israel, întru care ne-a cercetat pe noi Răsăritul cel de sus şi ne-a îndreptat pe calea păcii.

Şi cealaltă slujbă a Utreniei după rânduială şi Otpustul.

Canon de rugăciune către Sfântul mucenic Talaleu

Canon de rugăciune către Sfântul mucenic Talaleu (20 mai):

https://www.academia.edu/43139043/Canon_de_rug%C4%83ciune_c%C4%83tre_Sf%C3%A2ntul_mucenic_Talaleu_20_mai_

https://archive.org/details/canon-sf.-talaleu

***

Canon de rugaciune la Sfantul mucenic Talaleu - 20 mai - slujitor Dani:
https://www.youtube.com/watch?v=tIISHIJvdFg

***

Troparul Sfântului mucenic Talaleu, glasul al 4-lea: Mucenicul Tău, Doamne, Talaleu, întru nevoinţa sa, cununa nestricăciunii a dobândit de la Tine, Dumnezeul nostru că având puterea Ta, pe chinuitori a învins, zdrobit-a şi ale demonilor neputincioase îndrăzniri pentru rugăciunile lui, mântuieşte sufletele noastre, Hristoase Dumnezeule.

Cântarea 1

Irmos: Cel ce a bătut Egiptul şi pe prigonitorul Faraon l-a înecat în mare, a izbăvit din robie pe poporul cel ce cânta ca Moise, cântare de biruinţă, că S-a prea slăvit.

Stih: ***Sfinte mucenice Talaleu, roagă-te lui Dumnezeu pentru noi.***

Cel ce te luminezi pururea cu razele cele prea luminoase ale Duhului celui a toate făcător, luminează pe cei ce săvârşesc totdeauna pomenirea ta cea purtătoare de lumină, ca să te mărească cu credinţă, mucenice Talaleu.

Stih: ***Sfinte mucenice Talaleu, roagă-te lui Dumnezeu pentru noi.***

Întărindu-te cu dreapta credinţă şi împuternicindu-te cu harul prea îndurătorului Dumnezeu, cu cuget viteaz ai mers către lupte Talaleu şi ai stricat întăririle vrăjmaşului, ridicând biruinţe.

Slavă Tatălui şi Fiului şi Sfântului Duh.

Fiind tânăr de trup şi întreg la minte, ca soarele ai strălucit cunoştinţa de Dumnezeu cea adevărată, arătat alungând negura deşertăciunii idoleşti, mucenic Talaleu.

Şi acum şi pururea şi în vecii vecilor. Amin (a Născătoarei).

Fecioară care ai născut pe Domnul, lauda celor cu dreaptă credinţă, bucuria îngerilor, miluitoarea creştinilor, iertarea păcătoşilor, podul care treci pe credincioşi de pe pământ la cer, mântuieşte pe robii tăi.

Cântarea a 3-a

Irmos: Cel ce întăreşti tunetul..

Stih: ***Sfinte mucenice Talaleu, roagă-te lui Dumnezeu pentru noi.***

Minunate minuni ai făcut în vremea luptei tale, prea fericite căci hotărând tiranul să te chinuiască fără de milă, mâinile lui s-au arătat uscate şi nelucrătoare.

Stih: ***Sfinte mucenice Talaleu, roagă-te lui Dumnezeu pentru noi.***

Privind numai către Stăpânul cel ce-ţi dădea ţie biruinţă, nu te-ai abătut de la mărturisirea cea adevărată, ci ai rămas nemişcat, spăimântând şi pe cei fără de minţi, pătimitorule.

Slavă Tatălui şi Fiului şi Sfântului Duh.

Cu cuvântul vieţii şi cu arătarea faptelor, ai vânat pe Alexandru şi pe Asterie, pătimitorule şi i-ai adus mucenici prea lăudaţi înaintea lui Dumnezeu Făcătorului de bine, mucenice Talaleu.

Şi acum şi pururea şi în vecii vecilor. Amin (a Născătoarei).

Străluceşte-mi mie lumină de pocăinţă Fecioară, căci zac întru întunericul păcatului cu minte stricată şi-mi dă mie dezlegare de greşeli ca să te slăvesc pe tine, prea curată.

Irmosul: Cel ce întăreşti tunetul şi zideşti duhul, întăreşte-mă Doamne ca să Te laud pe Tine cinstit şi să fac voia Ta, că nu este sfânt afară de Tine, Iubitorule de oameni.

Cântarea a 4-a

Irmos: Auzit-am, Dumnezeule, auzul Tău şi m-am temut, înţeles-am lucrurile Tale şi m-am spăimântat, Doamne, că este plin pământul de lauda Ta.

Stih: ***Sfinte mucenice Talaleu, roagă-te lui Dumnezeu pentru noi.***

Fiind aruncat în mare nu te-ai cufundat, prin putere dumnezeiască, iar pe cei fără de lege i-ai înecat întru adâncimea sfintelor tale sângiuri, înţelepte mucenice Talaleu.

Stih: ***Sfinte mucenice Talaleu, roagă-te lui Dumnezeu pentru noi.***

Strălucind cu dumnezeieştile vărsări de lumină, te-ai arătat judecătorului cu haină luminoasă, arătat mustrând credinţa lui cea rea şi întunecoasă, mucenice mărite.

Slavă Tatălui şi Fiului şi Sfântului Duh.

Prea sfinţit locaş şi casă a slavei în cei trei Sori am cunoscut că te-ai făcut, fericite, sfărâmând capiştile şi idolii viclenilor demoni.

Şi acum şi pururea şi în vecii vecilor. Amin (a Născătoarei).

Sfinţii prooroci au glăsuit odinioară mai înainte de naşterea ta, numindu-te munte mare şi umbros şi uşă prin care singur Domnul a trecut, una Preacurată.

Cântarea a 5-a

Irmos: Răsari-mi mie, Doamne, lumina poruncilor Tale, că la Tine mânecă duhul meu şi Te laudă pe Tine că Tu eşti Dumnezeul nostru şi la Tine scap, Împăratul păcii.

Stih: ***Sfinte mucenice Talaleu, roagă-te lui Dumnezeu pentru noi.***

Ostenelile tale, fericite, s-au adus prinos Făcătorului de bine, ca o tămâie cu bun miros pentru aceasta moşteneşti împărăţia şi viaţa cea fără durere împreună cu toţi aleşii, Sfinte mucenice Talaleu.

Stih: ***Sfinte mucenice Talaleu, roagă-te lui Dumnezeu pentru noi.***

Fiind plin de apele cele dumnezeieşti ale Duhului, ai răcorit suflete arse de văpaia necredinţei şi arătat le-ai îndreptat către apa odihnei, mărite.

Slavă Tatălui şi Fiului şi Sfântului Duh.

Ca un măslin prea roditor te-ai sădit în casa Dumnezeului nostru, mucenice Talaleu, care îmbunează pururea inimile şi feţele tuturor, cu untdelemnul dreptei credinţe, prea înţelepte.

Şi acum şi pururea şi în vecii vecilor. Amin (a Născătoarei).

Fii luminii ai arătat pe cei întunecaţi de patimi, ceea ce ai născut raza Tatălui, pe Hristos dătătorul de lumină, Preasfântă Stăpână pentru aceea cu dragoste te fericim pururea.

Cântarea a 6-a

Irmos: Viforul gândurilor...

Stih: ***Sfinte mucenice Talaleu, roagă-te lui Dumnezeu pentru noi.***

Având ajutor pe sfinţii îngeri, ai biruit taberele demonilor în vremea chinurilor tale prin care arătându-te purtător de cunună, ai dobândit slava, înţelepte Talaleu.

Stih: ***Sfinte mucenice Talaleu, roagă-te lui Dumnezeu pentru noi.***

Firea cea necuvântătoare cunoscându-te pe tine mărturisitor Cuvântului, a fugit de pornirea cea necuvântătoare şi te-a cinstit pe tine întru cuvântare de bună credinţă, când te luptai în mijlocul priveliştii, mărite Talaleu.

Slavă Tatălui şi Fiului şi Sfântului Duh.

Poporul cel fără de lege, văzând că minunat se făceau la tine mari minuni, s-a biruit de suflarea dumnezeiască şi a primit lumina cunoştinţei de Dumnezeu, Talaleu.

Şi acum şi pururea şi în vecii vecilor. Amin (a Născătoarei).

Dezlegatu-m-ai din legăturile păcatului, născând pe Domnul, care a stricat împărăţiile iadului şi pe toţi i-a legat spre a Sa cunoştinţă, Născătoare de Dumnezeu, prea curată.

Irmosul: Viforul gândurilor apucându-mă, întru adâncul greşelilor celor nemăsurate mă trage, dar Tu, Cârmuitorule bun, mai înainte apucând, cârmuieşte-mă ca pe proorocul şi mă mântuieşte.

Condac, glasul al 3-lea:

Podobie: Fecioara astăzi, pe Cel mai presus de fiinţă naşte şi pământul peştera Celui Neapropiat aduce. Îngerii cu păstorii slavoslovesc şi magii cu Steaua călătoresc. Că pentru noi s-a născut Prunc Tânăr, Dumnezeu, cel mai înainte de veci.

Împreună cu mucenicii arătându-te pătimitor te-ai făcut ostaş într-armat ales Împăratului slavei, prin osteneli şi prin chinuri, călcând trufia închinătorilor la idoli pentru aceea lăudăm cinstită pomenirea ta, înţelepte Talaleu.

Cântarea a 7-a

Irmos: Tinerii lui Avraam oarecând în Babilon văpaia cuptorului au călcat, cu laude strigând: Dumnezeul părinţilor noştri bine eşti cuvântat.

Stih: ***Sfinte mucenice Talaleu, roagă-te lui Dumnezeu pentru noi.***

Au stat în mijlocul văpăii supărărilor ca cei trei tineri, arătat primind dumnezeiasca rouă dintru înălţime şi prea slăvind pe Dumnezeul tuturor, mărite Talaleu.

Stih: ***Sfinte mucenice Talaleu, roagă-te lui Dumnezeu pentru noi.***

Ca un alt nou Daniil ai fost aruncat în mijlocul leilor şi prin dumnezeiescul har nicicum împărtăşindu-te de vătămarea acelora, mucenice purtătorule de nevoinţe, Talaleu.

Slavă Tatălui şi Fiului şi Sfântului Duh.

Cu facerile de minuni mântuieşti pe credincioşi de tot felul de boli şi dezlegându-i de supărări, goneşti taberile demonilor prin rugăciunile tale, cel ce eşti podoaba mucenicilor.

Şi acum şi pururea şi în vecii vecilor. Amin (a Născătoarei).

Pe tine arătat te rugăm, Doamnă de Dumnezeu dăruită, ridică-te întru ajutorul nostru şi ne izbăveşte pe noi de supărări veşnice şi de toată îngrozirea.

Cântarea a 8-a

Irmos: În văpaie de foc stau Ţie...

Stih: ***Sfinte mucenice Talaleu, roagă-te lui Dumnezeu pentru noi.***

Cu dreaptă credinţă propovăduind o fire, o voire şi un sfat şi o putere a dumnezeieştii Treimi, cu înţelepciune ai surpat bârfirea mulţimii zeilor şi răbdând multe dureri, mult ai fost lăudat, mărite Talaleu.

Stih: ***Sfinte mucenice Talaleu, roagă-te lui Dumnezeu pentru noi.***

Prin tăiere de sabie, ca o jertfă curată şi sfântă te-ai adus Mielului celui ce S-a jertfit şi ai ucis pe şarpele, cel ce mai înainte a omorât în Rai pe Adam şi pe Eva cu moartea neascultării.

Binecuvântăm pe Tatăl şi pe Fiul şi pe Sfântul Duh, Domnul.

Întru pomenirea ta, pătimitorule, dănţuiesc împreună cu credincioşii cuvioasele cete ale îngerilor, ale apostolilor şi ale proorocilor cu care împreună moştenind locaşurile cele cereşti, nu înceta a te ruga pentru noi toţi, purtătorule de chinuri.

Şi acum şi pururea şi în vecii vecilor. Amin (a Născătoarei).

Preasfântă, Preacurată, cere-mi mie iertare greşelilor şi dă-mi mână de ajutor mie care sunt înviforat cumplit în noianul răutăţilor, ca să te fericesc şi cu credinţă să propovăduiesc ajutorul tău cel adevărat.

Irmosul:

Să lăudăm, bine să cuvântăm şi să ne închinăm Domnului, cântându-I şi prea înălţându-L pe Dânsul întru toţi vecii.

În văpaie de foc stau Ţie înainte Heruvimii şi Serafimii, Doamne, şi toată făptura laudă frumoasă cântă Ţie: Lăudaţi, binecuvântaţi popoare, prea înălţaţi pe unul făcătorul Hristos, întru toţi vecii.

Cântarea a 9-a

Irmos: Făcut-a tărie cu braţul Său...

Stih: ***Sfinte mucenice Talaleu, roagă-te lui Dumnezeu pentru noi.***

Astăzi te lăudăm pe tine înţelepte, ca pe un surpător înşelăciunii, ca pe un dumnezeiesc locaş al dumnezeiescului Duh, cinstind trudele tale cele fericite şi rănile cele cinstite, sărutând şi ţărâna moaştelor tale.

Stih: ***Sfinte mucenice Talaleu, roagă-te lui Dumnezeu pentru noi.***

Patimile trupului nostru şi rănile cele nevindecate ale sufletului, vindecă-le, mucenice al lui Hristos, ca cel ce eşti îmbogăţit cu harul tămăduirilor şi roagă pe Iubitorul de oameni, ca să mântuiască de veşnicele chinuri pe cei ce te cinstesc pe tine.

Slavă Tatălui şi Fiului şi Sfântului Duh.

Pământul a primit cinstitul tău sânge, care s-a vărsat şi s-a făcut izvor de tămăduiri, la care alergând credincioşii, se mântuiesc de rele, slăvind pe Hristos şi cinstindute pe tine cu un glas te fericesc, Talaleu.

Şi acum şi pururea şi în vecii vecilor. Amin (a Născătoarei).

Primitoare de lumină te-ai făcut, Fecioară şi scaun Împăratului tuturor, pe care şezând ne-a ridicat pe toţi din căderea cea de demult şi ne-a cinstit cu împreună-

şederea cea dumnezeiască, pe noi care cu credinţă şi cu dragoste te slăvim, prea curată.

Irmosul: Făcut-a tărie cu braţul Său, pentru că a surpat pe cei puternici de pe scaune şi a înălţat pe cei smeriţi Dumnezeul lui Israel, întru care ne-a cercetat pe noi Răsăritul cel de sus şi ne-a îndreptat pe calea păcii.

Sedelna, glasul al 4-lea. **Podobie:** Cel ce Te-ai înălţat pe Cruce de bunăvoie, poporului Tău celui nou, numit cu numele Tău, îndurările Tale dăruieşte-i, Hristoase Dumnezeule. Veseleşte cu puterea Ta pe bine credincioşii creştini, dăruindule lor biruinţă asupra celui potrivnic, având ajutorul Tău armă de pace, nebiruită biruinţă.

Arătându-te purtător de chinuri, cu chip luminos, ai gonit întunericul necredinţei şi ai alergat către chinuri şi la moarte pentru aceea isprăvindu-ţi nevoinţele cele vitejeşti, ai primit mare moştenire şi slavă, care nici cum nu se trece, viteazule pătimitor Talaleu mărite.

Acatistul Sfântului mucenic Talaleu, doctor fără de arginți

Acatistul Sfântului mucenic Talaleu, doctor fără de arginți (20 mai):

https://www.academia.edu/102056593/Acatistul_Sf%C3%A2ntului_mucenic_Talaleu_doctor_f%C4%83r%C4%83_de_argin%C8%9Bi_20_mai_

https://archive.org/details/ac_20230520

***

Rugăciunile începătoare

În numele Tatălui, şi al Fiului şi al Sfântului Duh. Amin.

Slavă Ţie, Dumnezeul nostru, Slavă Ţie !
Slavă Ţie, Dumnezeul nostru, Slavă Ţie !
Slavă Ţie, Dumnezeul nostru, Slavă Ţie !

Împărate ceresc, Mângâietorule, Duhul Adevărului, care pretutindenea eşti, şi toate le implineşti, Vistierul bunătăţilor şi Dătătorule de viaţă, vino şi te sălăşlueşte întru noi, şi ne curăţeşte pe noi de toată intinăciunea, şi mântuieşte, Bunule, sufletele noastre.

Sfinte Dumnezeule, Sfinte tare, Sfinte fără de moarte, miluieşte-ne pe noi.
Sfinte Dumnezeule, Sfinte tare, Sfinte fără de moarte, miluieşte-ne pe noi.

Sfinte Dumnezeule, Sfinte tare, Sfinte fără de moarte, miluieşte-ne pe noi.

Slavă Tatălui şi Fiului şi Sfântului Duh. Şi acum şi pururea şi în vecii vecilor. Amin.

Preasfântă Treime, miluieşte-ne pe noi;
Doamne, curăţeşte păcatele noastre;
Stăpâne, iartă fărădelegile noastre;
Sfinte, cercetează şi vindecă neputinţele noastre, pentru numele Tău.

Doamne, miluieşte !
Doamne, miluieşte !
Doamne, miluieşte !

Slavă Tatălui şi Fiului şi Sfântului Duh. Şi acum şi pururea şi în vecii vecilor. Amin.

Tatăl nostru, care eşti în ceruri, sfinţească-se numele Tău, vie împărăţia Ta, facă-se voia Ta precum în cer aşa şi pe pământ. Pâinea noastră cea spre fiinţă dă-ne-o nouă astăzi. Şi ne iartă nouă greşalele noastre, precum şi noi iertăm greşiţilor noştri. Şi nu ne duce pe noi în ispită, ci ne izbăveşte de cel rău. Că a Ta este Împărăţia şi puterea şi slava, a Tatălui şi a Fiului şi a Sfântului Duh, acum şi pururea şi în vecii vecilor. Amin.

Miluieşte-ne pe noi, Doamne, miluieşte-ne pe noi, că nepricepându-ne de nici un răspuns, această rugăciune aducem Ţie, ca unui Stăpân, noi, păcătoşii robii Tăi, miluieşte-ne pe noi.

Slavă Tatălui şi Fiului şi Sfântului Duh.

Doamne, miluieşte-ne pe noi, că întru Tine am nădăjduit; nu Te mânia pe noi foarte, nici pomeni fărădelegile noastre, ci caută şi acum ca un Milostiv şi ne izbăveşte pe noi de vrăjmaşii noştri, că Tu eşti Dumnezeul nostru şi noi suntem poporul Tău, toţi lucrul mâinilor Tale şi numele Tău chemăm.

Şi acum şi pururea şi în vecii vecilor. Amin.

Uşa milostivirii deschide-o nouă,binecuvântată Născătoare de Dumnezeu, ca să nu pierim cei ce nădăjduim întru tine, ci să ne mântuim prin tine din nevoi, că tu eşti mântuirea neamului creştinesc.

Crezul

Cred Într-Unul Dumnezeu, Tatăl Atoţiitorul, Făcătorul cerului şi al pământului, al tuturor celor văzute şi nevăzute.
Şi întru Unul Domn Iisus Hristos, Fiul lui Dumnezeu, Unul-Născut, care din Tatăl S-a născut, mai înainte de toţi vecii. Lumină din Lumină, Dumnezeu adevărat din Dumnezeu adevărat, Născut, nu făcut, Cel de o fiinţă cu Tatăl, prin care toate s-au făcut.
Care pentru noi oamenii şi pentru a noastră mântuire.S-a pogorât din ceruri Şi S-a întrupat de la Duhul Sfânt şi din Maria Fecioara Şi S-a făcut om.
Şi S-a răstignit pentru noi în zilele lui Pilat din Pont, Şi a pătimit şi S-a îngropat.
Şi a înviat a treia zi după Scripturi .
Şi S-a suit la ceruri şi Şade de-a dreapta Tatălui. Şi iarăşi va să vină cu slavă, să judece viii şi morţii, A cărui Împărăţie nu va avea sfârşit.
Şi întru Duhul Sfânt, Domnul de viaţă Făcătorul, care din Tatăl purcede,
Cela ce împreună cu Tatăl şi cu Fiul este închinat şi slăvit, care a grăit prin prooroci.
Întru-una Sfântă Sobornicească şi apostolească Biserică,
Mărturisesc un botez întru iertarea păcatelor,
Aştept învierea morţilor şi viaţa veacului ce va să fie. Amin !

***

Troparul Sfântului mucenic Talaleu, glasul al 4-lea: Mucenicul Tău, Doamne, Talaleu, întru nevoinţa sa, cununa nestricăciunii a dobândit de la Tine, Dumnezeul nostru; că având puterea Ta, pe chinuitori a învins; zdrobit-a şi ale demonilor neputincioase îndrăzniri. Pentru rugăciunile lui, mântuieşte sufletele noastre, Hristoase Dumnezeule.

&&&

Condacul 1

Cuvios fiu al arhierelui creștinilor ai fost, iar prin purtarea ta evlavioasă și prin mucenicie ai dobândit împărăția Arhierelui Hristos, Sfinte Talaleu. Caută și spre noi cei bolnavi și osteniți și prin tămăduirile tale salvează-ne de la moarte căci cu credință te chemăm: ***Bucură-te, Sfinte mucenice Talaleu, mare doctor fără de arginți!***

Icosul 1

Minunat este Dumnezeu între Sfinții Lui și minunate sunt căile prin care Cel ce cunoaște toată firea omenească ne-a dăruit prin tine vindecarea de toate bolile trupești și sufletești, Sfinte Talaleu, iar noi te lăudăm cu Îngerii din Ceruri:
Bucură-te, luminând creștinii cu razele harului;

Bucură-te, cel întărit în dreapta credință;
Bucură-te, cuget viteaz și minte înțeleaptă;
Bucură-te, cel ce ai stricat întăririle demonilor;
Bucură-te, dobândind cunoștința cea dumnezeiească a vindecărilor;
Bucură-te, că în tine s-a sălășluit iubirea tămăduitoare a lui Hristos;
Bucură-te, Sfinte mucenice Talaleu, mare doctor fără de arginți!

Condacul 2

Te-ai născut într-un neam strălucit fiind fiul episcopului creștinilor și ai crescut în învățătura și înțelepciunea Sfintei Scripturi, Sfinte Talaleu, iar după ce ai ajuns în vârstă ai ajuns desăvârșit iscusit în meșteșugul doctoricesc, slăvindu-L pe Dumnezeu: ***Aliluia!***

Icosul 2

Casa ta era bolniță pentru cei bolnavi, primind și odihnind pe orice om străin, fiind loc al săracilor și al bogaților deopotrivă căci tu iubeai primirea de străini și mai ales te îngrijeai de săraci, care te slăveau așa:
Bucură-te, că socoteai neputințele lor fiind ale tale;
Bucură-te, că le slujeai ca un rob;
Bucură-te, tânăr cucernic și cinstitor de Dumnezeu;
Bucură-te, că te munceai să vindeci orice boală;
Bucură-te, că harul Domnului Hristos lucra prin tine;
Bucură-te, că toți cunoșteau că ești bun tămăduitor;
Bucură-te, cel ce vindeci și sufletele noastre sărăcite de fapte bune;
Bucură-te, Sfinte mucenice Talaleu, mare doctor fără de arginți!

Condacul 3

Atâta milostivire aveai, Sfinte Talaleu, încât te duceai tu însuți să îi cauți pe cei bolnavi și neputincioși, dându-le sănătate în dar și fără să iei înapoi dar de argint sau alte foloase, fiindcă erai înzestrat nu doar cu iubire de oameni și milostivire ci aveai și neagoniseală și smerenia celor care urcă în Rai: ***Aliluia!***

Icosul 3

Viețuind în fapte bune și de milostenie, Domnul Hristos a revărsat asupra ta multe haruri binecuvântate, primind darul propovăduirii Sfântului Său Nume și făcând tămăduiri fără doctorii sau plasturi, doar chemându-L pe Dumnezeu în rugăciune.
Bucură-te, că nu făceai nici o deosebire între credincioși și necredincioși;
Bucură-te, că toți luau de la tine îndoită vindecare: sufletească și trupească;
Bucură-te, că le deschideai ochii sufletului;
Bucură-te, că apoi se botezau în numele Sfintei Treimi;

Bucură-te, că certai creștinii care nu erau milostivi cu închinătorii la idoli;
Bucură-te, că îi învățai a urî păcatul, nu pe cel păcătos;
Bucură-te, Sfinte mucenice Talaleu, mare doctor fără de arginți!

Condacul 4

Inima ta era atât de mare, sfinte, încât cuprindea în ea toată Zidirea lui Dumnezeu, plângând cu amar pentru cei rătăciți în credința păgânească și te nevoiai în felurite chipuri să ștergi rătăcirea idolească ca toți să Îl cunoască pe adevăratul Dumnezeu: ***Aliluia!***

Icosul 4

De multe ori te duceai noaptea în pădure și tăiai copacii cei înalți ai Libanului în care se adunau elinii pentru a aduce jertfe zeilor, tăind din jerfele idolilor și prin mijlocirea doctoriei îi atrăgeai pe mulți tine aducându-i la credința în Hristos.
Bucură-te, că ai vindecat pieptul bolnav de cangrenă al păgânului;
Bucură-te, că acesta a mărturisit că crede în Dumnezeu;
Bucură-te, că i-ai redat glasul unui doctor păgân;
Bucură-te, miluitorul slăbănogului căruia i-ai vindecat piciorul rupt;
Bucură-te, că și pe diavol îl scoteai din oameni;
Bucură-te, că redai vederea celor orbi;
Bucură-te, Sfinte mucenice Talaleu, mare doctor fără de arginți!

Condacul 5

Ți s-a dus vestea în toată lumea, Sfinte Talaleu, iar tu pornindu-te din loc în loc propovăduiai numele lui Hristos și făceai vindecări minunate prin harul primit de la El. Ajungând în Edesa, nesuferitul dușman al omenirii, diavolul, s-a pornit cu pizmă împotriva ta și te-a pârât la stăpânitorul locului Tiberian, căci acela nu se închina lui Dumnezeu: ***Aliluia!***

Icosul 5

Auzind Tiberian că ești creștin și tămăduiești cu voia lui Dumnezeu, a trimis soldați să te aducă înainte lui și te-au bătut cumplit, sfinte binecuvântat, apoi socotind că ești fără de minte ți-a dat drumul poruncindu-ți să nu mai umbli în locurile Edesei.
Bucură-te, că erau vremuri de mare prigoană împotriva creștinilor;
Bucură-te, că te-ai dus în părțile Ciliciei;
Bucură-te, că și acolo ai fost pârât;
Bucură-te, că te-au prins ostașii și te-au bătut;
Bucură-te, că apoi te-au închis;
Bucură-te, că dădeai slavă lui Dumnezeu pentru pătimiri;

Bucură-te, Sfinte mucenice Talaleu, mare doctor fără de arginți!

Condacul 6

Fiind adus în fața igemonului, L-ai mărturisit pe Dumnezeu și te-ai arătat viteaz, Sfinte Talaleu. Păgânul s-a mâniat și a porucit să-ți găurească genunchii și gleznele și să te spânzure cu capul în jos, dar ostașii, schimbându-se la minte din puterea dumnezeiească, au găurit un lemn în locul tău, căci Dumnezeu te apăra: ***Aliluia!***

Icosul 6

Ai îndurat chinuri multe, sfinte mucenice, fiind bătut cumplit cu vine de bou dar nu ți-au putut clătina credința către Hristos, suferind cu bărbăție rănile și pedepsele pentru iubirea cea mare pe care o aveai către Mântuitorul.
Bucură-te, că ai rămas nebiruit;
Bucură-te, că poporul care te asculta se întărea în credință;
Bucură-te, că mai cu ardoare mărturiseai numele lui Dumnezeu;
Bucură-te, că nici o înfricoșare nu te-a clătinat;
Bucură-te, că ai ales a pătămi vremelnic;
Bucură-te, că prin asta ai dobândit Viața veșnică;
Bucură-te, Sfinte mucenice Talaleu, mare doctor fără de arginți!

Condacul 7

Socotind ighemonul că nu poate sfărâma hotărârea ta de credință, a poruncit să fii pus într-o barcă și lăsat singur în mijlocul mării ca să nu fi ucis de mâinile lui, căci o tresărire de teamă față de Dumnezeu avea în inima sa: ***Aliluia!***

Icosul 7

Dar tu, Sfinte Talaleu, purtat fiind de mare de colo până colo, nu aveai nici o frică și erai ca și când umblai pe uscat. Te-ai rugat lui Dumnezeu să nu te înghită adâncul mării și să te păgubești de mărturisirea Lui, iar noi ne rugăm:
Bucură-te, că marea s-a domolit deodată;
Bucură-te, că valurilor le era milă de tine;
Bucură-te, că barca te-a dus singură la mal;
Bucură-te, că te-ai arătat îmbrăcat cu o haină albă;
Bucură-te, că iar te-au dus la judecătorul idolesc;
Bucură-te, că mulți te pizmuiau pentru vindecările tale;
Bucură-te, Sfinte mucenice Talaleu, mare doctor fără de arginți!

Condacul 8

Ighemonul a încercat iar să te sperie cu priveliștea chinurilor, dar tu râdeai de bucurie, sfinte mucenic, primind amenințarea muncilor spre mântuirea ta, primejdiile spre cununi iar în Hristos nădăjduiai și te întăreai: ***Aliluia!***

Icosul 8

În zadar ți-au făcut atâtea răni, sfinte, căci nu ai dat odihna trupului pe odihna sufletului și te rugai cu tot dinadinsul ca Dumnezeu să te învrednicească până la sfârșit de răbdarea care aduce cununa Raiului.
Bucură-te, că nu ai auzit nici o ispitire;
Bucură-te, că toate cuvintele păgânului s-au lovit de zidul tare al credinței;
Bucură-te, că parcă nu aveai trup deloc;
Bucură-te, că pe mulți i-ai tămăduit, dar tu nu ai fugit de moarte;
Bucură-te, că erai întărit de nădejdea în Viața veșnică;
Bucură-te, miluitorul celor greu încercați de demoni;
Bucură-te, Sfinte mucenice Talaleu, mare doctor fără de arginți!

Condacul 9

Ai fost aruncat în temniță cu patru lei înfricoșători și flămânzi, fiind dat la sfâșiere, dar Dumnezeu puterilor a îmblânzit fiarele ca pe niște miei și au stat pe lângă tine așezați smeriți la picioarele tale, iar noi dăm slavă Sfintei Treimi: ***Aliluia!***

Icosul 9

Venind ultima poruncă a ighemonului, ai pătimit moartea prin tăierea capului, săvârșindu-te pe pământ și începând în Cer a vieții cu Sfinții mucenici. Te rugăm primește aceste laude:
Bucură-te, că ai zburat în Sus ca un vultur;
Bucură-te, că nu te-au putut opri din zbor;
Bucură-te, că Domnul Hristos a venit El Însuși;
Bucură-te, că sufletul tău l-a luat în Rai;
Bucură-te, că ți-a dăruit mare har tămăduitor;
Bucură-te, că alergăm la tine: nu ne lăsa nemiluiți;
Bucură-te, Sfinte mucenice Talaleu, mare doctor fără de arginți!

Condacul 10

Luând tu cununa muceniciei, mulți alții care erau de față, văzând bărbăția, răbdarea și minunile tale Sfinte Talaleu, au crezut și ei în Dumnezeu și L-au mărturisit, murind cu moartea mucenicească: ***Aliluia!***

Icosul 10

Între aceștia era și fericitul dascăl la meșteșugul tău doctoricesc, un ducător de lemne pe numele Asteri, ostașul Alexandru și Sterona, Filerghie, Timotei, Teodula, Macaria și mulți alții, cu ale căror rugăciuni să ne învrednicim și noi Împărăției Cerurilor.
Bucură-te, că ai dus la mântuire și alte suflete;
Bucură-te, că nu ai stat singur la tronul Sfintei Treimi;
Bucură-te, că pe aceia și pe mulți alții i-ai salvat de la pieire;
Bucură-te, că nu tămăduiești doar trupuri ci și suflete;
Bucură-te, biruitor dincolo de moarte;
Bucură-te, Sfinte mucenice Talaleu, mare doctor fără de arginți!

Condacul 10
Ești chemat în rugăciunile de la Sfântul Maslu cât și în slujba de sfințire a Agheasmei mici, ocrotindu-i pe creștini de toată lucrarea diavolească și de întâmplările cele rele, pe cei fărădelege înecându-i în adâncimea sfintelor tale sânguiri, pentru care ne închinăm lui Dumnezeu: ***Aliluia!***

Icosul 10
Chiar și rugăciunile Bisericii care se fac pentru cei bolnavi cheamă în ajutor numele tău, Sfinte Talaleu, iar tu alergi degrabă acolo unde ești strigat cu lacrimi și durere. Caută și spre rugăciunile noastre și milostivește-te spre noi, căci te lăudăm:
Bucură-te, tămăduitorul rănilor fără leac;
Bucură-te, ridicarea celor ologi de pe patul suferinței;
Bucură-te, izbăvitorule de cancer;
Bucură-te, vindecând boli de rinichi;
Bucură-te, cel ce liniștești mintea ca trupul să se însănătoșească;
Bucură-te, cel ce sfărâmi vicleniile demonilor;
Bucură-te, Sfinte mucenice Talaleu, mare doctor fără de arginți!

Condacul 11
Pe cei întunecați de patimi îi luminezi cu arătarea harului cel strălucitor care sparge întărâtarea minții și aduce uitarea trecutului, și curățind inimile faci sufletul vie roditoare care să se înveșmânteze în faptele credinței: ***Aliluia!***

Icosul 11
Ai îmblânzit fiarele sălbatice, sfinte mucenice, căci leii L-au cunoscut pe Hristos care trăia în tine și te-au cinstit ca pe un purtător de Dumnezeu.
Bucură-te, noule Daniil cel din groapa leilor;
Bucură-te, că nu te-au vătămat necuvântătoarele;
Bucură-te, cel plin de insuflarea cea dumnezeiească;

Bucură-te, grăitor cu bună cuviință;
Bucură-te, că toate le rosteai spre slava lui Dumnezeu;
Bucură-te, că ai învins întunecimea minții închinătorilor la idoli;
Bucură-te, Sfinte mucenice Talaleu, mare doctor fără de arginți!

Condacul 12
Multe minuni și faceri de bine dăruiești celor credincioși care cu credință și cu nădejde aleargă la ajutorul tău ceresc, Sfinte Talaleu, și primind ei din belșug milostivirea lui Dumnezeu care pleacă urechea la rugăciunile tale, se umplu de har și de mângâiere sufletească: ***Aliluia!***

Icosul 12
Pătimirea ta o pomenim deopotrivă cu Îngerii, Sfinții și Arhanghelii din Ceruri și ne lăudăm cu numele tău, Sfinte Talaleu, căci este nume de biruitor al lui Hristos. Ne lăsăm la picioarele tale durerile, bolile, necazurile și suferințele trupești și sufletești, știind că ești iubitor de oameni precum Mântuitorul și te slăvim așa:
Bucură-te, mare înțelept în cele duhovnicești;
Bucură-te, că sărutăm cu evlavie sfintele tale moaște;
Bucură-te, că din ele curge mir bine mirositor;
Bucură-te, izvor de tămăduiri;
Bucură-te, cascadă de iubire și purtare de grijă;
Bucură-te, surpătorul înșelăciunii;
Bucură-te, tămăduitor și părinte sufletesc;
Bucură-te, Sfinte mucenice Talaleu, mare doctor fără de arginți!

Condacul 13 (de 3 ori)
Prea slăvite și mult iubite Sfinte Talaleu, mucenic al Domnului Hristos, caută spre noi cei ce cântăm acest cântec acatist și adu la fiecare după trebuință: sănătate trupească sau sufletească, paza minții, curăția cugetului, despătimirea sufletului și izbăvește-ne de lucrarea diavolească, așa încât să ne bucurăm veșnic cu tine de Împărăția lui Dumnezeu: ***Aliluia!***

Se zice apoi, iarăşi:

Icosul 1
Minunat este Dumnezeu între Sfinții Lui și minunate sunt căile prin care Cel ce cunoaște toată firea omenească ne-a dăruit prin tine vindecarea de toate bolile trupești și sufletești, Sfinte Talaleu, iar noi te lăudăm cu Îngerii din Ceruri:
Bucură-te, luminând creștinii cu razele harului;
Bucură-te, cel întărit în dreapta credință;

Bucură-te, cuget viteaz și minte înțeleaptă;
Bucură-te, cel ce ai stricat întăririle demonilor;
Bucură-te, dobândind cunoștința cea dumnezeiească a vindecărilor;
Bucură-te, că în tine s-a sălășluit iubirea tămăduitoare a lui Hristos;
Bucură-te, Sfinte mucenice Talaleu, mare doctor fără de arginți!

Condacul 1

Cuvios fiu al arhierelui creștinilor ai fost, iar prin purtarea ta evlavioasă și prin mucenicie ai dobândit împărăția Arhierelui Hristos, Sfinte Talaleu. Caută și spre noi cei bolnavi și osteniți și prin tămăduirile tale salvează-ne de la moarte căci cu credință te chemăm: ***Bucură-te, Sfinte mucenice Talaleu, mare doctor fără de arginți!***

Apoi, se spune această:

Rugăciune

Sfinte mare mucenic Talaleu, tu ai biruit osteneala trupească și ai învins durerea chinurilor pământești, iar acum ai parte de desfătarea cea mult dorită în dulceața Raiului.

Vino în ajutorul nostru și ne dăruiește vindecarea de boli, de patimi, de necredință, de neputință, și dă-ne puterea mucenicilor și răbdarea sfinților, ca prin acestea două să răzbim muncile cu care vrăjmașul diavol ne primejduiește mântuirea.

Nu ne lăsa să cădem din dreapta credință din pricina acestor ispitiri, ci apucă trupurile și sufletele noastre pecetluite prin Sfântul Botez și fă-ne apropiații tăi ca să ne mântuim și să viețuim veșnic în lăcașurile cerești, în vecii vecilor. Amin.

Şi apoi se face Otpustul: Doamne, Iisuse Hristoase, Fiul lui Dumnezeu pentru rugăciunile prea curatei Maicii Tale, ale Sfântului mucenic Talaleu şi ale tuturor Sfinţilor, miluieşte-ne şi ne mântuieşte pe noi. Amin!

Sursa:

https://acoperamantulmaiciidomnului.wordpress.com/2023/01/20/acatistul-sfantului-mare-mucenic-talaleu-doctor-fara-de-arginti-20-mai/

https://salutis8.wordpress.com/2023/05/13/acatistul-sfantului-mucenic-talaleu-doctor-fara-de-arginti/

Imnografie

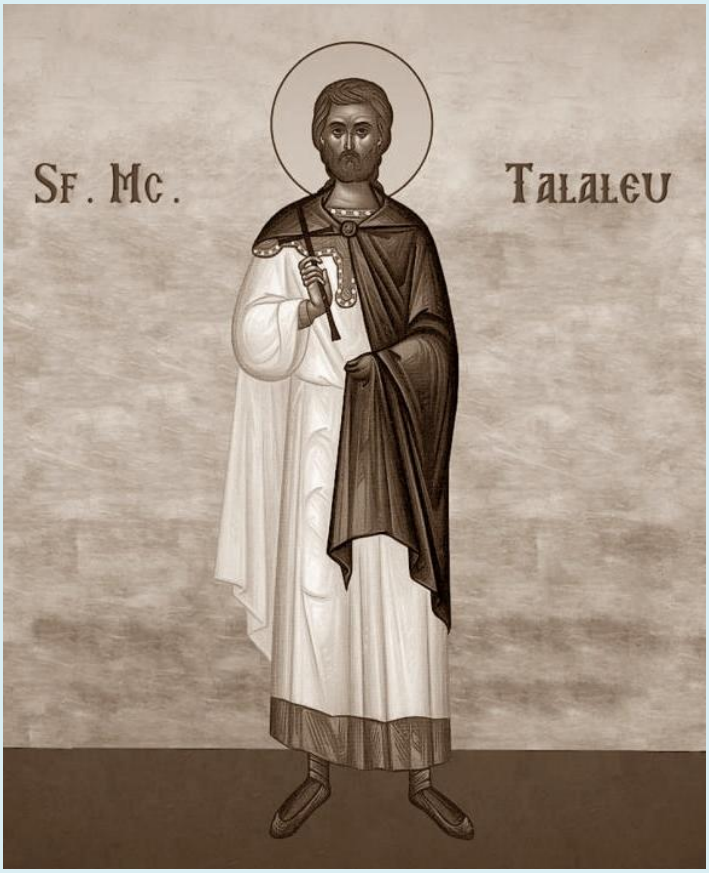

Condacul Sfântului mucenic Talaleu: Împreună cu mucenicii arătându-te pătimitor te-ai făcut ostaş într-armat ales Împăratului slavei, prin osteneli şi prin chinuri, călcând trufia închinătorilor la idoli. Pentru aceea lăudăm cinstită pomenirea ta, înţelepte Talaleu.

Troparul Sfântului mucenic Talaleu: Mucenicul Tău, Doamne, Talaleu, întru nevoinţa sa, cununa nestricăciunii a dobândit de la Tine, Dumnezeul nostru; că având puterea Ta, pe chinuitori a învins; zdrobit-a şi ale demonilor neputincioase îndrăzniri. Pentru rugăciunile lui, mântuieşte sufletele noastre, Hristoase Dumnezeule.

Troparul Sfântului mucenic Talaleu (20 mai) - Interpret: Otilia Simeria:
https://doxologia.ro/video-troparul-sfantului-mucenic-talaleu

Vieţile Sfinţilor - Viaţa şi pătimirea Sfântului şi marelui mucenic Talaleu

Cuvant Ortodox - Sfântul mare mucenic Talaleu - 20 mai:
https://www.youtube.com/watch?v=15ZMW_cD9j8

***

Talaleu, acest mare mucenic al lui Hristos, era din părţile Feniciei, dintr-un sat ce se numeşte Libanon Dasos. El era de neam strălucit, fiind fiul lui Veruke, arhiereul creştinilor. Deci, crescând în învăţătura şi sfătuirea Domnului, a învăţat sfintele şi dumnezeieştile Scripturi; iar după ce a ajuns în vârstă, a dorit să înveţe meşteşugul doctoricesc ca prin acest meşteşug, să fie mai de folos oamenilor, decât prin toate celelalte meşteşuguri. Aflând un doctor iscusit şi cinstitor de Dumnezeu, în scurt timp a învăţat desăvârşit, fiindcă era isteţ din fire.

Tânărul acesta era foarte cucernic şi cinstitor de Dumnezeu. El îşi împodobea sufletul său cu toate faptele bune şi cu tot lucrul plăcut lui Dumnezeu. De aceea, primea şi odihnea în casa sa cu toată dragostea pe orice om străin care venea la dânsul, căci casa lui era loc de primire al tuturor, al săracilor şi al bogaţilor.

Această faptă bună o făcea, fiindcă iubea foarte mult primirea de străini, bucurându-se să vadă cât se poate de mulţi, care se tămăduiau de către dânsul. Dar avea mai multă milă şi milostivire către săraci; pentru dânşii avea mai mare grijă pentru că neputinţele şi durerile lor le socotea că sunt şi ale sale. De multe ori, ca să-i

uşureze de osteneală, îi ridica pe umerii săi şi îi ducea în casa lui, stând înaintea lor ca un rob, alegând mai bine să slujească lor, decât să facă altceva şi se nevoia în tot felul să caute şi să-i vindece de toate bolile lor.

Atâta milostivire avea mucenicul lui Hristos pentru cei care aveau trebuinţă de ajutorul lui, încât nu aştepta să vină la dânsul; ci se ducea Talaleu la ei şi le ajuta la orice trebuinţă ce aveau, dându-le sănătate în dar, fără de argint şi fără de daruri. Pentru că pe lângă iubirea şi milostivirea de oameni, avea şi neagoniseala, adică nu voia să câştige argint sau orice alt lucru al lumii acesteia, avea încă şi atâta smerenie, încât el singur spăla rănile bolnavilor şi le tămăduia.

Vieţuind astfel, s-a învrednicit şi de apostoleştile daruri, propovăduind cu îndrăzneală numele lui Hristos. El singur tămăduia toate bolile fără de doctorii, sârguindu-se cu toată silinţa să aducă la bună credinţă pe slujitorii de idoli şi să-i facă creştini. De aceea, nu făcea nici o deosebire între credincioşi şi necredincioşi, ci pe toţi îi vindeca şi câţi alergau la dânsul, luau îndoită tămăduire a sufletului şi a trupului; căci către toţi era de obşte milostiv şi îndurător; nu numai îi vindeca, dar se şi ruga fierbinte lui Dumnezeu pentru toţi. Pentru creştini se ruga să se pocăiască şi să-şi îndrepteze greşelile lor, iar pentru slujitorii de idoli, să se depărteze şi să creadă în Hristos. Afară de acestea, el certa pe cei care nu se milostiveau cu cei necredincioşi în primejdiile şi neputinţele lor.

***

Odată, când a văzut pe un creştin că era mânios asupra unui slujitor de idoli şi se bucura de reaua lui pornire, s-a mâhnit foarte mult şi mustrându-l pentru asprimea lui, a zis către dânsul: "Frate, nu se cade să te bucuri de răul vrăjmaşului tău, că este primejdie şi pătimire pentru toţi de obşte, pentru că nu ştie nimeni ce o să se întâmple până la sfârşit".

Iar când creştinul i-a spus că mai bine este să moară păgânii, decât să trăiască, că ce folos este dacă trăiesc, de vreme ce au îmbătrânit în păgânătate şi în toate răutăţile, fericitul Talaleu i-a răspuns: "Frate, noi avem poruncă de la Domnul nostru, să ne rugăm pentru binele vrăjmaşilor noştri, iar nu să ne bucurăm de răul lor, ci să ne fie milă de dânşii, pentru că în acest fel gonim necredinţa lor şi îi aducem la bună credinţă".

Cu aceste cuvinte şi multe altele de acest fel, a scos din învârtoşare pe acel creştin şi l-a adus spre milostivire.

Deci, având sfântul multă râvnă spre bună credinţă, se nevoia în diferite chipuri să şteargă rătăcirea idolilor. De aceea, de multe ori se ducea noaptea şi tăia copacii cei înalţi ai Libanului, în care se adunau elinii de făceau jertfe zeilor lor, întinându-şi sufletele cu desfrânatele; pentru că acolo se făceau felurite jocuri de femei şi diferite cântece de organe muzicești. ***Prin tăierea copacilor, el tăia jertfele idolilor şi-i abătea de la faptele lor cele înfricoşate; iar prin mijloace doctoriceşti atrăgea pe mulţi la dânsul şi-i tămăduia îndată de neputinţa trupului şi a sufletului, aducându-i pe ei la credinţa în Hristos.***

***

Odată, un şarpe veninos a muşcat pe un om de piept şi din pricina veninului fiarei, i-au putrezit pieptul şi coastele, astfel că era în primejdie de moarte. Din această pricină a mers la doctori, cu care cheltuind tot ce avea, n-a aflat nici o tămăduire; deci, deznădăjduindu-se desăvârşit, îşi aştepta moartea.

S-a aflat însă alt doctor osârdnic să-l tămăduiască şi care a cerut de la dânsul numai să creadă în Hristos, de se va tămădui.

Sfântul, îndată şi-a pus mâna dreaptă pe pieptul lui şi pecetluindu-l cu semnul Sfintei şi de viaţă făcătoarei Cruci, l-a tămăduit, nerămânând nici un semn pe dânsul din patima lui. Deci, acel om, mulţumind foarte mult sfântului, slăvea pe Dumnezeu pentru îndoita tămăduire care a luat-o şi la trup şi la suflet.

***

Altădată, un doctor s-a îmbolnăvit de o boală grea şi din această pricină şi-a pierdut glasul, neputând deloc să mai vorbească. Deci, rudele lui, deznădăjduindu-se de toţi doctorii şi de toate doctoriile, au alergat la sfântul şi luând pe bolnav, l-au adus înaintea lui, rugându-l să-l tămăduiască.

Atunci, milostivul Talaleu s-a apropiat de dânsul şi i-a zis: "De voieşti tămăduirea ta, este de trebuinţă să crezi în Hristos şi îndată Hristos te va tămădui".

Bolnavul, auzind aceste cuvinte, a căzut la picioarele lui şi udându-le cu lacrimi, făcea semn că va crede în Hristos din tot sufletul său, numai de îşi va dobândi tămăduirea. Atunci s-a făcut o minune, că îndată a venit dumnezeiescul dar la dânsul şi i-a dezlegat limba lui, vorbind ca şi mai înainte.

***

Pentru acestea, sfântul umbla prin toată Poligia, căutând să găsească vreun bolnav sau vreun sărac flămând sau vreun rătăcit în păgânătate, ca să le tămăduiască şi sufletele şi trupurile. Deci, aflând un slăbănog gol, zăcând pe pământ, i s-a făcut milă şi apropiindu-se de dânsul, l-a întrebat de boala lui.

Acela i-a răspuns astfel: "Într-una din zile umblam pe un drum prăpăstios şi, deodată, împiedicându-mă, am căzut şi mi-am zdrobit piciorul. Deci, întrebuinţând mult timp diferite feluri de doctorii, n-am putut să aflu vindecare de la nici una şi astfel sunt rănit şi zac la pat deznădăjduit, ca cel mai ticălos dintre toţi oamenii; iar tu, care eşti mai milostiv decât tatăl cel trupesc, fie-ţi milă de mine, nenorocitul şi mă tămăduieşte".

Atunci sfântul i-a zis: "Voi pune doctoria credinţei lui Hristos şi te vei tămădui, dar să crezi în Hristos şi îndată ţi se va da darul tămăduirii tale".

Deci, după ce a spus bolnavul, că el crede din tot sufletul în Hristos, sfântul i-a apucat piciorul lui şi i l-a pus la loc şi îndată ce a fost apropiat, s-au amestecat vinele şi s-au tămăduit rănile, iar cel neputincios şi şchiop s-a tămăduit şi alerga mulţumind sfântului.

Acesta i-a poruncit, că dacă voieşte să-i mulţumească, să nu arate nimănui această minune, fiindcă nu voia să fie slăvit şi lăudat de oameni.

Dar, slăbănogul făcea dimpotrivă, alergând pe drum şi spunând tuturor tămăduirea, care o luase de la dânsul.

***

Auzind de minunea aceasta, o femeie ce avea în ea diavol şi o spurca, îndată a alergat la casa sfântului şi i-a povestit primejdia sa, rugându-l să o scape de duhul cel rău şi necurat; atunci, îndată diavolul a trântit-o la pământ şi o muncea.

Sfântul, văzând că era aşa de rău chinuită de diavol, i s-a făcut milă de dânsa şi însemnând-o pe frunte cu semnul Sfintei Cruci, a chemat numele lui Iisus Hristos şi îndată a lăsat-o diavolul şi a fugit.

După ce femeia a scăpat de diavolul cel necurat, alerga cu mare bucurie de la casa sa, propovăduind cu mare glas măririle lui Dumnezeu.

După ce a trecut printr-un loc, a văzut pe un om orb, cunoscut ei, şi i-a zis: "Omule, ce stai aici fără de nici un folos? N-ai auzit că aici se află un doctor minunat, care tămăduieşte pe toţi bolnavii cu prea slăvire, goneşte diavolii, scapă trupurile oamenilor de vătămare şi de orice altă rană şi tuturor le dă mântuire? Acela nici un dar nu voieşte să ia, ci învaţă şi sfătuieşte pe oameni la lucrurile cele bune şi pe toţi bolnavii care aleargă la dânsul îi primeşte în casa lui. El este mângâiere fiecăruia, fiindcă este milostiv, purtător de grijă al celor bolnavi şi le dă tuturor doctorie, deci vino să te duc şi pe tine la dânsul, ca să-ţi dea vindecare". Femeia aceea, zicând aceste cuvinte, l-a dus şi pe el la sfânt.

Acela, după cum era orb cu ochii trupului, tot aşa era de orb şi cu ochii sufletului, pentru că se închina la idoli. Cu toate acestea, cerând vindecare de la dânsul, a căzut la picioarele Sfântului Talaleu, zicându-i: "Până acum am fost vrednic de milă şi ticălos, iar de acum înainte voi fi fericit şi bine norocit pentru că de la tine voi lua lumina ochilor mei".

Dar ce i-a răspuns sfântul? "Omule, ochiul cel neadormit al lui Dumnezeu priveşte inimile tuturor, socotelile şi faptele; deci, crede în Hristos, Ziditorul firii şi vei lua tămăduire ochilor tăi. De-L vei cunoaşte pe Dânsul că este doctor al trupurilor şi al sufletelor, vei câştiga tămăduire de la Dânsul".

Auzind orbul acestea, i-a zis: "Cred din tot sufletul meu în Hristos, numai să câştig lumina ochilor mei".

Şi, apucând mâinile sfântului cele de trei ori fericite, le-a pus pe ochii lui şi îndată şi-a câştigat vederea, slăvind pe Dumnezeu şi mulţumind sfântului.

Deoarece sfântul tămăduia cu prea slăvire pe toţi bolnavii, a străbătut vestea lui în toată lumea. Iar bolnavii alergau de pretutindeni la sfântul, care îi vindecă trupeşte şi sufleteşte. ***Fericitul Talaleu, pornindu-se cu râvnă dumnezeiască, umbla din loc în loc, să tămăduiască pe cei bolnavi; dar lucrul cel mai adevărat era să propovăduiască numele lui Hristos şi să aducă pe mulţi la bună credinţă.***

Pentru aceasta s-a dus în Edesa şi făcea şi acolo ceea ce ştia, adică prin puterea doctoriei sale, a făcut pe mulţi de au crezut în Hristos. Dar diavolul, urâtorul de bine nesuferind să vadă lăţindu-se credinţa lui Hristos, a trimis pe oarecare oameni răi la stăpânitorul acelui loc, care se numea Tiberian şi l-a vândut.

Fiindcă în vremea aceea împărăţea Numerian şi era cu totul dat la rătăcirea idolilor, a pornit mare prigoană împotriva creştinilor şi a trimis în toată stăpânirea sa

stăpânitori cu porunci înfricoşătoare, ca să omoare pe creştini şi să se stingă cu totul numele lui Hristos. Pentru aceea, fiecare stăpânitor se silea să arate mai multă supunere poruncilor împărăteşti.

Deci, auzind Tiberian despre Sfântul Talaleu că propovăduia numele lui Hristos, a trimis îndată ostaşi şi l-au adus înaintea lui, poruncind să-l bată cumplit. Apoi, socotind că era fără de minte, i-a dat drumul, poruncindu-i să nu mai umble în locul care este sub stăpânirea lui.

Atunci sfântul s-a dus de acolo şi a mers în părţile Ciliciei şi cu pricina doctoriei propovăduia şi acolo, numele lui Hristos. De aceea, oarecare slujitori de idoli, l-au pârât la Teodot, stăpânitorul laturei, de lângă Marea Egee, zicând: "A venit în latura aceasta un galileean creştin şi cu meşteşug doctoricesc mincinos, amăgeşte poporul cel de obşte şi se laudă că tămăduieşte bolnavii cu numele lui Iisus Hristos, pe Care L-au răstignit evreii, propovăduindu-L pe El, că este Mântuitorul şi Izbăvitorul lumii; pe lângă acestea, necinsteşte şi pe zeii noştri şi chiar acum nu încetează a tăia sfinţitele saduri ale Libanului".

Stăpânitorul, auzind acestea, a trimis îndată ostaşi să-l aducă înaintea lui. ***Ostaşii, legând pe sfânt, l-au adus, bătându-l.***

În cealaltă zi, stăpânitorul a stat în capiştea lui Adrian; iar ostaşii, dezbrăcând pe sfânt, l-au adus înaintea lui ca pe un osândit. Atunci l-a întrebat stăpânitorul să-i spună locul, numele şi meşteşugul lui.

Sfântul i-a răspuns: "Locul meu este Fenicia, sunt fiu de părinţi liberi, mă numesc Talaleu, cu meşteşugul meu sunt doctor, iar cu credinţa sunt creştin şi rob al lui Iisus Hristos".

Iarăşi l-a întrebat stăpânitorul: "Cum ai venit în latura aceasta?"

Sfântul a zis: "Umblu din loc în loc, ca să propovăduiesc credinţa în Iisus Hristos şi să întorc poporul de la rătăcirea idolilor, deoarece nimic nu este mai bine plăcut lui Dumnezeu ca aceasta".

Auzind stăpânitorul acestea, s-a mâniat şi a poruncit să-i găurească gleznele şi să-l spânzure cu capul în jos. Atunci ostaşii, schimbându-se la minte cu puterea dumnezeiască, au găurit un lemn şi l-au spânzurat, socotind că este Sfântul Talaleu. Văzând stăpânitorul lemnul spânzurat, a socotit că ostaşii l-au batjocorit şi pentru aceea i-a pedepsit cumplit, poruncind altor ostaşi să bată pe mucenic cu vine de

bou, crezând prin aceasta că îl va speria cu asemenea pedepse. Dar viteazul ostaş al lui Hristos a rămas nebiruit. ***Deşi acei ostaşi aspri i-au rănit tot trupul cu bătăile cele mai cumplite, n-au putut nicidecum să clintească credinţa lui către Hristos, ci era tare şi neschimbat, ca şi cum n-ar fi simţit nici o durere. El suferea cu bărbăţie rănile şi pedepsele, pentru dragostea cea mare ce avea către Hristos.***
Tiranul, văzând că ostaşii au obosit de muncile ce le făceau mucenicului, fără de folos şi, minunându-se de răbdarea lui, a început să-i zică aceste cuvinte fărădelege: "Talaleu, în ce chip tămăduieşti bolnavii? Spune-mi adevărul, de voieşti dragostea mea! Spune-mi dacă îi tămăduieşti cu vrăji, iar dacă îi tămăduieşti cu puterea zeilor, voi crede şi eu că aceia pot să tămăduiască toată boala, iar nu Hristos, care a fost răstignit de evrei şi care nu face oamenilor nici un lucru bun şi nu este aducător de bucurie al acestei lumi, ci aduce mâhnire, primejdii şi moarte. La zeii noştri sunt desfătări, petreceri, dănţuiri, cântări jalnice, râsuri şi toate lucrurile aducătoare de bucurie. Aceia sunt care gonesc de la oameni toate bolile, iar nu Hristos şi Crucea Lui, care este cea mai mare osândă a lumii".
Aceste hule şi altele de acest fel a zis păgânul împotriva lui Hristos.

Auzind mucenicul aceste hule împotriva lui Hristos, s-a rănit mai mult decât de pedepsele pe care le-a primit şi a zis: ***"Eu nu sunt vrăjitor şi nu tămăduiesc cu vrăji pe bolnavi, nici cu zeii tăi, care sunt surzi şi neînsufleţiţi, idoli nesimţitori, care nu pot să-şi ajute nici lor, nici altora, ci cu numele lui Iisus Hristos cad jos şi se zdrobesc. De voieşti să te încredinţezi de adevărul cu care tămăduiesc pe cei bolnavi, întreabă pe aceia care s-au tămăduit şi îţi vor spune, că nu s-au tămăduit cu altceva, decât cu numele lui Iisus Hristos şi cu semnul Sfintei şi de viaţă făcătoarei Cruci. Pe aceasta tu o defaimi, deoarece nu ştii că ea goneşte dracii, îndreptează slăbănogii, dă lumină orbilor, învia morţii şi tămăduieşte orice boală; după cum propovăduiesc aceia, care au încercat cu lucrul aceasta.***

Fiindcă şi Unul Născut Fiul lui Dumnezeu, văzând chipul Său, pe om, zidirea mâinilor Sale, care pentru neascultare s-a izgonit din Rai şi a căzut din toate bunătăţile acelea, s-a robit de diavol şi a căzut în slujirea idolilor şi în toate răutăţile diavolului. Pentru acestea I s-a făcut milă de zidirea Sa şi S-a pogorât din cer, S-a făcut om, ca să mântuiască pe om şi cu dumnezeiasca Sa învăţătură şi cu pilda Sa cea bună, ne-a povăţuit pe noi la calea mântuirii. În scurt, zic, S-a răstignit pentru dragostea noastră şi ne-a răscumpărat pe noi cu preacuratul Său sânge, mântuindu-ne din robia diavolului. Dar ce bine n-a făcut El în lume? A vindecat slăbănogi, surzi, idropicoşi, îndrăciţi şi tot felul de bolnavi şi a înviat morţi, arătând tot felul de bunătăţi oamenilor. Iar când a voit să se înalţe la cer, a dat darul Său Apostolilor Săi şi tuturor care vor crede în El şi vor păzi poruncile Lui, ca astfel să facă facerile Sale de bine oamenilor.

Tot aşa mi-a dăruit şi mie, smeritul Său rob, puterea Sa, ca prin numele Său cel prea sfânt şi cu semnul Sfintei şi cinstitei Lui Cruci, să tămăduiesc orice boală. Deci, pentru ce huleşti împotriva lui Iisus Hristos, Izbăvitorul şi Mântuitorul lumii? Se cădea mai ales să crezi în El, ca să câştigi viaţa veşnică şi să-ţi laşi zeii tăi cei deşerţi. Ascultă-mă pe mine, stăpânitorule: de-ţi voieşti binele, crede în Hristos, adevăratul Dumnezeu şi atunci vei cunoaşte milostivirea Lui, iubirea Lui de oameni şi puterea Lui cu care tămăduieşte pe păcătoşi, nu numai de bolile cele trupeşti, ci şi cele sufleteşti, pentru că voieşte şi doreşte să se mântuiască toţi oamenii".

În vremea când zicea mucenicul acestea şi poporul asculta cuvintele lui cele mântuitoare cu multă dorinţă, tiranul s-a aprins de mânie şi a zis: "O, ce bun izbăvitor al lui Hristos te-ai făcut, osânditule, să-ţi arăt eu ţie acum, că în deşert nădăjduieşti în Hristosul tău".

Şi s-a pornit asupra lui ca să-l lovească cu mâinile sale şi o, minunile Tale, Hristoase, Împărate! Deodată s-au uscat amândouă mâinile stăpânitorului aceluia şi au rămas nelucrătoare. Cu toate acestea, de trei ori blestematul, nu s-a înţelepţit, ci a poruncit ostaşilor să muncească pe mucenic cu tot felul de munci. Deci, acei slujitori sălbatici îl munceau fără de milă cu unghii de fier, cu foc, cu cuţite şi cu alte feluri de pedepse.

Iar Sfântul Talaleu le primea pe toate cu mare bărbăţie şi bucurie, pentru că avea pe Hristos cu dânsul şi îi uşura toate muncile. Deşi era rănit cu nenumărate răni pe tot trupul, deşi era strujit cu unghii de fier şi ars cu foc, cu toate acestea, a stat viteaz şi tare în gând. Apoi, defăimând tot felul de pedepse şi de munci, a zis tiranului: ***"Să nu socoteşti în mintea ta că o să mă tem de muncile tale şi de moartea cu care mă înfricoşezi pe mine, pentru că mă voi lupta cu mare îndrăzneală şi mă voi bate în război cu ea. Mai bine îmi este mie să mor în bună credinţă, decât să trăiesc în păgânătate. Dar, dacă tu vei strica pântecele trupului meu, să ştii că comoara sufletului meu nu vei putea s-o iei. Şi, dacă mă vei scoate afară din acest cort sfinţit al trupului meu, nu mă vei lipsi însă de locaşul cel gândit al Împărăţiei cereşti. Eu lăudam mai înainte biruinţele celorlalţi viteji, dar oare acum, când sunt în război, este cu putinţă să lepăd armele Hristosului meu şi să nu biruiesc? Hristos nu dă darurile Sale celor fricoşi şi leneşi, nici nu încununează pe cei care dorm; de aceea, arderea focului tău mi se pare jucărie, pentru că mă răcoreşte pe mine, robul Mântuitorului meu. Toate pedepsele tale le iau ca pe o frunză de copac, deoarece gândul meu s-a făcut întocmai ca o piatră; astfel sunt gata să jertfesc trupul meu lui Hristos ca pe o oaie şi deci sunt dator să-l jertfesc pentru Dânsul, după cum şi El s-a jertfit pentru mine".***

Dar, judecătorul socotea în gândul său: “Eu sunt de vină, că-mi zice nişte cuvinte ca acestea din cauza bunătăţii mele; ***încă nu a ajuns la vârsta de optsprezece ani şi ne vorbeşte nouă mai bine decât un ritor iscusit.*** Eu socoteam că, muncindu-l, am să-l aduc la scopul meu, dar el nu se teme nicidecum de ele, nici nu se schimbă din gândul său. Poate să-l aduc la scopul meu prin bogăţie? Dar, nici nu se uită la ea. Am căutat să-l înduplec cu cuvinte dulci, dar nici de ele nu se biruieşte. Deci, altfel am să-l momesc. ***Am să-l pun într-o barcă şi să-l las singur în mijlocul apei şi de va fi om dreptcredincios şi bun, îl va păzi dumnezeiasca pronie***, iar de va fi rău, îl va îneca dumnezeiasca osândă. Astfel nu va fi ucis de mâinile mele”. Acestea socotindu-le judecătorul în cugetul său, îndată s-a apucat de lucru.

Deci, Sfântul Talaleu a fost pus într-o barcă şi umbla pe ape de colo până colo ca şi cum ar umbla pe pământ uscat, fără să aibă frică de ceva. Apoi, ridicându-şi mâinile la cer, a zis: “Către Tine, Doamne, Cel ce locuieşti în cer, am ridicat ochii mei; de multe ori Te-am rugat pe Tine şi Te-ai milostivit spre mine. Deci, milostiveşte-Te şi acum spre mine şi povăţuieşte-mă la limanul mântuirii ca să nu mă înghită adâncul mării şi astfel să mă păgubesc de mărturisirea Ta. Ci săvârşeşte dorinţa care o am, ca să-mi jertfesc trupul meu Ţie, Hristoase şi prin răbdarea mea să mă învrednicesc a sta cu îndrăzneală înaintea înfricoşatului Tău divan, că ochii sufletului meu spre Tine nădăjduiesc, Doamne”. Şi îndată s-a făcut o minune. Marea s-a domolit, ca şi cum i-ar fi fost milă de sfânt şi cu linişte îl ducea pe el la mal, scoţându-l la cealaltă parte a Mării Egee, fiind îmbrăcat într-o haină albă.

Judecătorul, auzind de o minune ca aceasta, a rămas uimit şi a poruncit să-l aducă înaintea lui. Deci, ostaşii îndată au alergat şi ca nişte lupi cumpliţi şi sălbatici, au răpit pe oaia lui Hristos cea fără de răutate şi l-au adus la judecată. Atunci au mers în divan mulţi slujitori de idoli, dar mai ales doctorii care pizmuiau pe sfânt, pentru tămăduirile care le făcea.

Aceia murmurau împotriva mucenicului şi îndemnau pe judecător să hotărască moartea lui. Deci, judecătorul i-a zis lui: “Ce zici Talaleu, de toate acestea care se zic împotriva ta?”

Iar mucenicul a răspuns: “Dumnezeu, Căruia mă închin şi Îi slujesc, îmi va ajuta, deşi toată lumea îmi va da război; pentru că ştiu, că Dumnezeul meu face vii pe oameni şi după moarte. De aceea se cade să rabd ticăloşia aceasta, nepunând în mintea mea vreo muncă trupească, ca astfel să iau moarte pentru dragostea Hristosului meu”.

Atunci stăpânitorul, ca să înceteze glasul poporului şi ca să înfricoşeze pe mucenic, a zis către el cu vicleşug: “Fiindcă nici un diavol rău nu te-a înecat în mare, am să-ţi dau acum sfârşit vieţii tale. De aceea, poruncesc ca trupul tău să se lege pe o scândură cu patru picioare şi să se toarne smoală fiartă peste dânsul, de la cap până la picioare şi astfel să se îngroape în pietre şi să se ardă în foc până ce vei muri”.

Fericitul Talaleu, auzind aceste cuvinte, a asudat la faţă ca un luptător ostenit şi a început a plânge. Dar tiranul cel fără de ruşine, socotind că s-a înfricoşat, a zis: “Diavolii au fugit de la dânsul şi de aceea se teme de munci; mie însă mi se cade să-mi fie milă de el”.

Deci, întorcându-se către sfânt, i-a zis: “Talaleu, de te vei închina zeilor, îţi voi da ţie multă bogăţie şi slavă şi pe lângă toate acestea vei dobândi milostivirea şi blândeţea zeilor; iar de nu vei voi să mă asculţi pe mine, vei pierde şi acelea şi viaţa ta”.

Talaleu, viteazul pătimitor al lui Hristos, a răspuns: “Eu râd de numele milostivirii tale şi de darurile tale, pentru că tu cauţi să mă amăgeşti cu dânsele, ca să mă fac păgân din binecredincios; bogăţia o socotesc ca pe nişte gunoaie şi nimic nu-mi dă câştig mai mult ca jertfa cea curată a trupului meu. Când eram la începutul muncilor, gândul meu era tare şi nemişcat; însă acum, când sunt la sfârşit şi aştept să biruiesc, nelegiuitule, mă îndemni să mă plec socotelii tale? Eu muncile le-am primit spre bucuria mea; rănile, spre slava mea; primejdiile, spre cununi, iar dezbrăcarea de trupul meu o socotesc ca şi cum m-aş dezbrăca de o haină şi cu nădejdea Hristosului meu mă întăresc”.

Văzând tiranul că în nici un fel nu a putut să înduplece pe Sfântul Talaleu, s-a pornit spre mânie şi şi-a zis în sine: “Multe cuvinte i-am zis şi mare milostivire i-am arătat, dar cu toate acestea n-am putut să-l înduplec; în zadar i s-a făcut lui atâta mulţime de răni, fără de nici un folos s-au ostenit cu dânsul atâţia ostaşi, care îl munceau; el voieşte să se jertfească, el voieşte să moară; deci, ce voi mai vorbi la urechile aceluia care nu mă aude? De aceea să hotărăsc moartea lui”.

Atunci, îndată a poruncit să-l arunce la patru lei înfricoşaţi, ca să-l sfâşie. Dar Dumnezeul puterilor nu l-a lăsat nici atunci fără de ajutor, ci a îmblânzit acele fiare ca pe nişte miei şi astfel, au stat lângă mucenic, gudurându-se cu cozile şi jucându-se, iar tiranul, ruşinându-se, nu se dumirea şi nu ştia ce să facă. În scurt, a apucat condeiul şi a scris hotărârea morţii lui, adică să i se taie capul. Apoi l-a aruncat jos de mânie şi sculându-se din divan, a fugit.

Astfel s-a săvârşit Talaleu, mult pătimitorul mucenic al lui Hristos, în 20 de zile ale lui mai şi a luat cununa muceniciei.

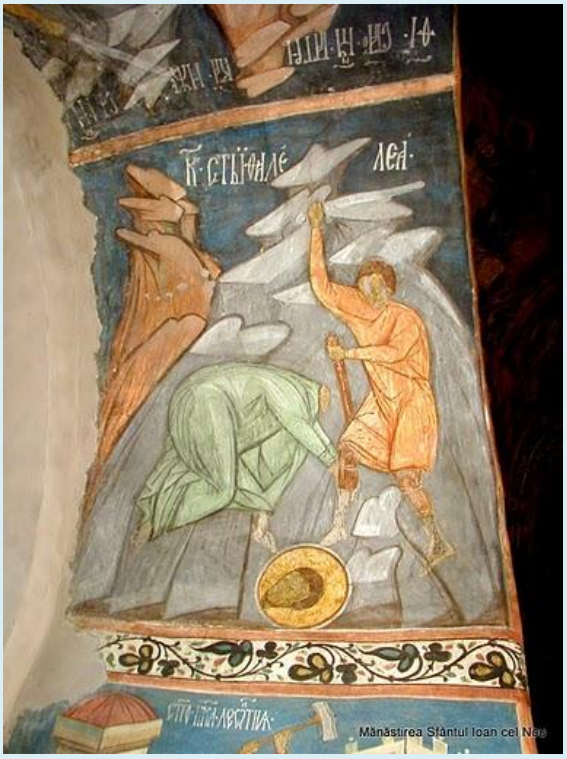

Atunci şi mulţi alţii, văzând bărbăţia, răbdarea şi minunile sfântului mucenic, au crezut şi ei în Domnul nostru Iisus Hristos şi mărturisind, au murit cu moarte mucenicească pentru Hristos. Între aceştia era şi fericitul dascăl la meşteşugul doctoricesc al Sfântului Talaleu şi un aducător de lemne cu numele Asteri, ostaşul Alexandru, Sterona, Filerghie, Timotei, Teodul, Macarie şi mulţi alţii, cu ale căror rugăciuni să ne învrednicim şi noi Împărăţiei Cerurilor. Amin.

Moaştele Sfântului Talaleu se găsesc în Biserica "Sfântul Agatonic" din Constantinopol, unde au făcut numeroase minuni.

Sfântul Talaleu este invocat în rugăciunile de la Sfântul Maslu şi de la sfinţirea apei.

Sfântul mucenic Talaleu - drumul spre sfințenie

Doctor fără de arginți, Sfântul Talaleu a pierit ucis de sabie, după ce primii săi torționari au orbit încercând să îl chinuiască, și s-au întors la dreapta credință.

***

Trăind în vremea împăratului Numerian, în secolul al III-lea, Sfântul Talaleu a ajuns să fie medic și îi tămăduia pe bolnavi fără a le cere ceva în schimb. Mărturisindu-și credința, persecutorii lui voiau să-l atârne de un copac și să-i perforeze genunchii.

Dar, prin minunea Domnului, torționarii au orbit și au găurit o scândură, în loc să îl rănească pe Sfântul Talaleu. Fiind bătuți pentru acest lucru, torționarii au crezut în Dumnezeu și au pierit uciși de sabie, precum și Sfântul mucenic Talaleu, după multele chinuri îndurate.

Invocat atât în rugăciunile de la Sfântul Maslu, cât și la sfințirea apei, Sfântul Talaleu își are moaștele în Biserica Sfântului Agatonicu din Constantinopol.

Sinaxar - Pomenirea Sfântului mucenic Talaleu

În această lună (mai), în ziua a douăzecea, pomenirea Sfântului mucenic Talaleu.

Acesta a trăit în zilele împăratului Numerian din Liban; pe tatăl său îl chema Veruchie şi pe maica sa Romilia.

Şi s-a nevoit el de a învăţat meşteşugul doctoricesc şi a fost prins la Azarvon, care este al doilea ţinut al Cilicilor, fiind ascuns într-un măsliniş şi a fost adus înaintea guvernatorului Teodor.

Acesta, neputându-l pleca să aducă jertfă la idoli, a poruncit să-i fie pătrunse gleznele şi băgând ştreang prin găuri să fie spânzurat cu capul în jos; dar slugilor părându-li-se că împlinesc porunca, luându-li-se mintea de către puterea dumnezeiască, au sfredelit un trunchi de lemn, ca şi cum ar fi fost sfântul şi l-au spânzurat. Pentru aceasta însă ei au fost bătuţi, ca şi cum şi-ar fi bătut joc de guvernator. Iar două din aceste slugi, Alexandru şi Asterie, văzând acea prea slăvită minune, au crezut în Hristos, dar pentru aceasta li s-au tăiat capetele.

După aceea sfântul a fost supus la multe chinuri iar la sfârşit, i s-a tăiat capul la Edesa, cetatea egeilor.

Tot în această zi, pomenirea ostaşilor care au crezut prin Sfântul Talaleu şi care de sabie s-au săvârşit.

Arhid. Ştefan Sfarghie - Sinaxar - Sfântul mucenic Talaleu, Sfânta Lidia din Filipi

Sfântul Talaleu († 284) a trăit în părţile Libanului şi, pe lângă învăţarea Sfintelor Scripturi, el s-a deprins şi cu meşteşugul doctoricesc al vindecării bolilor. Avea multă milostivire faţă de săraci, pe care îi cerceta la casele lor şi îi vindeca de toate bolile fără a primi bani, ci mulţumindu-se ca în loc de plată să-i aducă pe oameni la credinţă.

Pe când se afla în cetatea Anazarve din Cilicia şi făcea acolo tămăduire după obicei, a ieşit poruncă de la împăratul Numerian (283-284) să fie omorâţi toţi creştinii.

Sfântul Talaleu a fost prins de păgâni şi dus în faţa dregătorului Tiberian şi pentru că l-a mărturisit cu îndrăzneală pe Hristos, l-au chinuit cumplit. Apoi, a fost dus în cetatea Egheia, unde dregătorul îl silea să se închine idolului Asclepie, pe care păgânii îl credeau vindecător de boli, dar sfântul l-a mărturisit pe Hristos ca Dumnezeu şi Doctor al tuturor. Pentru aceasta, a fost aruncat în mare, dar a ieşit de acolo nevătămat, purtând veşmânt alb luminat, încât cei de faţă s-au înspăimântat. Apoi a fost dat fiarelor sălbatice, dar nici acestea nu i-au făcut nimic.

În cele din urmă, tiranul a poruncit ca Sfântului Talaleu să i se taie capul, primind astfel cununa muceniciei.

***

Tot astăzi, Biserica Ortodoxă o pomeneşte şi pe Sfânta Lidia din Filipi. Aceasta a primit botezul în numele Preasfintei Treimi de la Sfântul apostol Pavel, pe când acesta propovăduia cuvintele Domnului la Filipi.

„Şi o femeie, cu numele Lidia, vânzătoare de porfiră din cetatea Tiatirelor, temătoare de Dumnezeu, asculta. Acesteia Dumnezeu i-a deschis inima ca să ia aminte la cele grăite de Pavel. Iar după ce s-a botezat şi ea, şi casa ei, ne-a rugat, zicând: De m-aţi socotit că sunt credincioasă Domnului, intrând în casa mea, rămâneţi. Şi ne-a făcut să rămânem" (Fapte 16, 14-15).

Pe locul sfânt unde a primit botezul Sfânta Lidia, pe malul râului Zigaktis, s-a ridicat o biserică asemănătoare bazilicilor paleocreștine din Filipi.

Calendar orthodox - Sfântul mucenic Talaleu

Sfântul mucenic Talaleu a trăit în secolul al III-lea și era originar din localitatea Libanon Dasos, Fenicia - Libanul de astăzi, părinții săi Varuhie și Romilia fiind creștini, tatăl său a fost chiar episcopul acelei localități.

Învățase medicina și ajunsese un doctor priceput, încât era căutat de mulți oameni pentru vindecare, mai ales că Dumnezeu îl învrednicise cu darul facerii de minuni. Vindeca bolile prin rugăciune fără să aștepte răsplată în schimb, cerând un singur lucru în schimb, și anume să creadă în Mântuitorul Iisus Hristos cu toată tăria inimii lor.

După un timp, Talaleu a ajuns în orașul Edesa din Siria la începutul domniei împăratului Numerian (283-284), când acest oraș era condus de dregătorul Tiberian, un păgân aspru care dorea să înlăture numele Mântuitorului Iisus Hristos din sufletele credincioșilor. Sfântul Talaleu a fost prins și bătut.

Dobândind libertatea, s-a dus în Cilicia. Aici a fost prins din nou și supus chinurilor din porunca conducătorului Teodor, însă Sfântul Talaleu nu a renunțat la credința creștină, răbdând chinurile cu mult curaj.

Fiind întrebat cu puterea cui săvârșește acele vindecări, Talaleu a răspuns că numai cu puterea Mântuitorului Iisus Hristos și a semnului sfintei cruci a vindecat pe cei bolnavi și acest lucru îl pot dovedi chiar cei vindecați.

În urma acestei mărturisiri, sfântul a fost supus mai multor suplicii și urcat într-o barcă fără vâsle și lăsat în largul Mării Egee, în voia valurilor.

Tropar, glasul 4: Mucenicul Tău, Doamne, Talaleu, întru nevoinţa sa, cununa nestricăciunii a dobândit de la Tine, Dumnezeul nostru; că având puterea Ta, pe chinuitori a învins; zdrobit-a şi ale demonilor neputincioase îndrăzniri. Pentru rugăciunile lui, mântuieşte sufletele noastre, Hristoase Dumnezeule.

Întorcându-se sănătos la țărm, îmbrăcat în haină albă, Teodor a poruncit soldaților să îl prindă din nou și să-l arunce la lei. Însă nici de data aceasta măsurile de pedeapsă ale lui Teodor nu au avut succes deoarece Dumnezeu nu l-a părăsit pe Sfântul Talaleu, care a îmblânzit leii.

Simțindu-se rușinat în fața mulțimii de faptul că pedepsele sale nu reușeau să îl schimbe pe Sfântul Talaleu, conducătorul Teodor a poruncit în cele din urmă ca sfântul mucenic să fie trecut prin sabie, primind în felul acesta moarte mucenicească.

***

Tot astăzi, Biserica Ortodoxă sărbătorește pe Sfântul cuvios Talasie și pe Sfânta Lidia din Filipi.

Proloagele - Pomenirea Sfântului mucenic Talaleu († 284)

Luna mai în 20 de zile: pomenirea Sfântului mucenic Talaleu († 284)

Acest Sfânt a trăit în zilele împăratului Numerian (282-284) în părţile Libanului. Şi s-a nevoit de a învăţat meşteşugul vindecării bolilor, ca să fie cât mai mult de folos oamenilor. Şi avea multă milostivire faţă de săraci, că, îi căuta pe la casele lor şi îi vindeca de toate bolile. Iar, pe lângă această faptă bună, mai avea şi pe aceea, că le dădea sănătate în dar, fără de arginţi.

Şi s-a învrednicit şi de daruri apostoleşti, propovăduind cu îndrăzneală pe Hristos, mulţumindu-se, în loc pe plată, să-i aducă pe oameni la credinţă.

Deci, prin meşteşugul său, atrăgând pe mulţi la dânsul, îi tămăduia îndată, atât de neputinţa trupului, cât şi de cea a sufletului, învăţându-i să se pocăiască şi să-şi

indrepteze viaţa lor. Şi umbla din loc în loc, în tot chipul nevoindu-se să întoarcă pe oameni, de la păgânească cinstire a idolilor şi să-i aducă la dreapta credinţă.

Deci, pe când el era în Edesa şi făcea acolo tămăduire după obicei, a ieşit poruncă de la împăratul Numerian, să fie omorâţi toţi creştinii, ca să se stingă numele lui Hristos.

Drept aceea, a fost prins Talaleu, pe care ostaşii l-au dus în faţa dregătorului Teodor. Şi, mărturisind el, cu îndrăzneală, pe Hristos, mai întâi, l-au bătut şi au poruncit să-i găurească gleznele. Şi, spânzurându-l de un stâlp i-au făcut trupul, tot, numai o rană, brăzdându-l cu unghii de fier şi cu foc, dar n-au putut să-l clintească din credinţa în Hristos. Dimpotrivă, el le primea pe toate cu mare bărbăţie, simţind că avea cu dânsul pe Hristos. Care-i uşura patimile.

Şi, tiranul, văzând că în nici un fel nu a putut să-l înduplece pe Sfânt, a hotărât moartea lui şi l-a osândit, mai întâi, să fie aruncat la fiare, care lângă el s-au îmblânzit ca mieii, lăsându-l nevătămat. Aceasta văzând, dregătorul a poruncit să li se taie capetele, Sfântului Talaleu şi la doi ostaşi, Alexandru şi Asterie, care, prin el, au crezut în Hristos.

Şi s-au petrecut acestea în Edesa Egeii, la 20 mai, când în fiecare an, li se face pomenirea.

Dumnezeului nostru slavă!

În această zi, cuvânt din Pateric.

Monahul Moise, care petrecea pe o piatră, mult a fost luptat de draci, cu pofta desfrânării. Şi nemaiputând să stea în chilia sa, mergând, s-a destăinuit lui ava Isidor.

Şi-l rugă bătrânul pe el să se întoarcă în chilia sa, iar Moise nu-l asculta pe el, zicându-i: "Nu pot, părinte."

Deci, luându-l pe el Isidor, s-au suit la un loc înalt şi i-a zis: "Caută spre apus." Şi, privind, a văzut o mulţime de draci şi erau înspăimântători şi porniţi spre război. Apoi, i-a zis, iarăşi, ava Isidor: "Caută spre răsărit cu tot dinadinsul." Şi, privind el, a văzut nenumărate cete de îngeri, intru slavă. Deci, i-a zis lui ava Isidor: "Aceştia sunt trimişi de la Domnul, la călugări, spre ajutor, iar cei de la apus se luptă cu

dânşii. Însă, mai mulţi sunt cei ce ţin cu noi." Şi atât a lăudat Moise pe Dumnezeu, încât, luând îndrăzneală, s-a întors la chilia sa.

Zis-a stareţul: "Dumnezeu suferă păcatele celor din lume, iar, celor din pustie păcate, nu le suferă. Oare, nu ştii, frate, că nu după acelaşi fel, adică, după rânduiala mirenească, va fi întrebat cel ce a ieşit din lume? Pentru că cel din lume poate să aducă multe răspunsuri, iar noi, ce răspuns vom avea să aducem? Cu adevărat, cumplit este focul şi multe chinurile celor ce ştiu voia Domnului şi o trec pe ea cu vederea şi urmează voile lor, neînfrânându-se, adică, de la desfătările cele deşarte şi de puţină vreme, ci, zicând că, pentru trebuinţele trupului, avem aurul, sau lucrurile, ca să ne chivernisim trupul.

Bine zici! Dacă numai pentru trebuinţele trupului le aduni şi le chiverniseşti pe ele, apoi, poartă de grijă de trebuinţele lui, fără de nici o tulburare.

Dar, de ce, atât de multe având, iarăşi, altele mai cauţi şi atât de mult mâncând, încă mai multe bucate doreşti? Iată, că ţi-am pus înainte pricinile, pentru care socotesc că mai amar se va osândi călugărul, cel plin de griji, decât mireanul. Că mulţi mireni, în curăţie vieţuiesc şi fac milostenie. Iar unii călugări, nici pe fraţii lor nu-i miluiesc, ci fac asta lui Dumnezeu, casă de neguţătorie, ba chiar mai mult, loc de deşertăciune. Deci, cum pot fi judecaţi, tot aşa ca şi mirenii?

Pentru aceasta, cu de-amănuntul, am zis de cele ce duc la pierzare ca, înştiinţându-ne, să fugim şi să ne mântuim. Pentru că, mulţi dintre noi socotim că suntem mari, prin îmbrăcăminte aleasă şi prin grăiri ca acestea: "Doamne, Doamne" (Matei 7,21) sau prin a auzi că suntem călugări cu făgăduinţă. Dar, cu adevărat, fraţilor, de nu ne vom păzi pe noi înşine, mai amar decât mirenii vom cădea în prăpastie, de unde nici a striga nu vom putea.

Deci, trebuinţă avem de frică şi de smerenie, cu adevărat. Că cei mai mulţi din fraţii noştri, socotindu-se că sunt smeriţi şi că vieţuiesc călugăreşte, ale lor voiri caută să le împlinească şi voii lui Dumnezeu nu se supun, ci, de voile lor sunt stăpâniţi şi, prin deşarte griji şi certuri îşi pierd vremea cea dintâi, dată lor spre pocăinţă, pe care, peste puţin, o vor căuta mulţi şi nu o vor afla. Iar, pe noi, să ne învrednicească Domnul de tot binele."

Întru această zi, cuvânt din Pateric.

Un frate a întrebat pe un stareţ, zicând: "Părinte, spune-mi mie, ce bine să fac, ca să săvârşesc voia lui Dumnezeu?"

Iar stareţul i-a zis: "Fiule, de vrei să împlineşti voia lui Dumnezeu, depărtează-te de la toată nedreptatea şi să nu răsplăteşti cu rău, pentru rău sau cu ocară, pentru ocară sau cu blestem, pentru blestem. Ci, să-ţi aduci aminte de Domnul, Cel ce a zis: Nu osândiţi, ca să nu fiţi osândiţi: iertaţi, şi se va ierta vouă, Miluiţi, ca să fiţi miluiţi, ştiind cu tărie, că ochii Domnului sunt de şapte ori mai luminoşi, decât soarele, peste fiii oamenilor, şi nimic nu se tăinuieşte de Dânsul, nici gândul, nici cugetul, nici altceva, din cele ascunse ale inimii. Şi toţi vom sta înaintea judecăţii lui Hristos şi fiecare va lua, după faptele sale. Pentru aceasta, fiule, datori suntem a-I sluji Lui cu frică şi cu cutremur şi cu toată cucernicia, precum Însuşi Domnul ne-a poruncit şi apostolii ne-au învăţat. Deci să ne trezim la rugăciune şi să răbdăm în postiri şi în nevoinţe, rugându-ne atotvăzătorului Dumnezeu, să nu ne lase pe noi, în ispită."

Fratele, a întrebat pe stareţ, zicând: "Cum, cei ce vieţuiesc în lume, trecând cu vederea postul şi defăimând rugăciunea şi depărtându-se de privegheri şi de toată mâncarea săturându-se şi după poftele lor făcând, între dânşii duşmănindu-se şi în cuvinte deşarte, cea mai multă parte a zilei cheltuind-o, cum nu cad, nici nu mărturisesc că au greşit şi până şi de Sfânta Împărtăşanie îndrăznesc să se apropie? Iar noi, monahii, de-a pururea pironiţi la posturi şi la privegheri şi la culcatul pe jos şi la mâncarea uscată şi lipsiţi de toată odihna trupească, plângem şi ne văietăm şi zicem că ne-am prăpădit şi că suntem vrednici de gheenă?"

Iar bătrânul, suspinând, a zis: "Bine ai zis frate, că nu cad mirenii, întrucât, după ce au căzut o dată, cădere straşnică şi cumplită, nici să se ridice, nu mai pot, şi nici nu mai au de unde să cadă. Că, petrecând în căderea cea dintâi, pentru multa lor neştiinţă, ci nici nu ştiu că au căzut. Că, ce grijă are diavolul, să se lupte cu cei ce totdeauna zac jos? Iar monahii, pe faţă împotrivindu-se vrăjmaşului, de-a pururea se luptă cu el. Pentru aceea, uneori, biruiesc, iar alteori,sunt biruiţi. Şi nu încetează de a cădea şi a se ridica, de a necăji şi de a fi necăjiţi, de a lovi şi de a fi loviţi, până ce, cu darul lui Dumnezeu, îl vor birui pe diavol şi îl vor face slab şi neputincios faţă de ei. Că atunci, împăcându-se desăvârşit cu Dumnezeu, se odihnesc tot-deauna, dobândind alinarea şi bucuria Lui înlăuntrul lor.

Şi, să ştii, fiule, că nu numai eu şi tu, care ne socotim că suntem călugări, avem trebuinţă să ne trezim şi să plângem mereu, ci şi pustnicii, cei mari, au trebuinţă să plângă.

Ascultă această socotire şi să cunoşti ca şi numai să priveşti, adică, cu poftă, spre o femeie, Dumnezeu a socotit că este păcat. Iar mânia cea spre aproapele, ucidere a numit-o. Şi, pentru cuvânt deşart, a zis că vom da seama şi răspuns.

Deci, cine este un om ca acela şi unde îl, vom afla pe el, care, de minciună, să nu ştie - că minciuna de la diavol este - şi faţă de nimeni să nu fi fost ispitit cu poftirea, sau care niciodată spre aproapele să nu se fi mâniat în zadar sau să nu se fi aflat în vorbă deşartă şi care să nu aibă nevoie de pocăinţă?

Iată, dar, să ştii, că cel ce nu primeşte ispita până la sfârşit, cu înţelegere smerită şi defăimare, şi care nu rabdă ca să fie călcat de toţi şi asuprit şi vorbit de rău, şi, de nu le va suferi acestea, pentru Dumnezeu, cu bucurie şi cu rugăciune, încă, şi de nu se va îndepărta de slava omenească, de cinste şi de laude, sau de dulceaţa bucatelor şi a băuturii, acela nu va putea să fie desăvârşit."

Dumnezeului nostru slavă, acum şi pururea şi în vecii vecilor. Amin.

Sfântul Nicolae Velimirovici - Proloagele de la Ohrida - Pomenirea Sfântului mucenic Talaleu

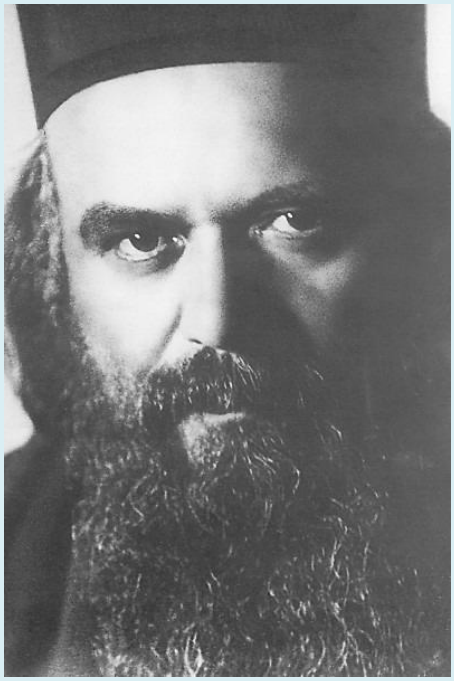

Talaleu s-a născut în Liban. Tatăl lui se numea Veruchie, iar maica lui Romilia. El era un tânăr în vârstă de optsprezece ani înalt, blond-roşcat, de o frumuseţe izbitoare.

Profesia în care se pregătea era medicina. El a luat mucenicia pentru Hristos sub domnia lui Numerian. Când el L-a mărturisit cu curaj pe Hristos Domnul înaintea judecătorului, acesta a hotărât ca doi torţionari, pe nume Alexandru şi Asterius, să-i perforeze genunchii cu un sfredel, să treacă prin perforaţii o funie şi astfel să-1 atârne pe tinăr de un copac. Dar Dumnezeu cu a Sa nevăzută putere i-a orbit pe torţionari, în loc să-1 mutileze pe Talaleu ei au găurit în loc o scândură şi au atârnat-o în copac.

Când judele-torţionar a văzut acestea, el a crezut că Alexandru şi Asterius le-au făcut intenţionat şi a poruncit ca ambii să fie biciuiţi. Atunci, din mijlocul biciuirilor lor, amândoi au strigat: „Viu ne este nouă Domnul Dumnezeu şi creştini suntem noi de acum înainte! Credem în El şi Lui Îi jertfim această mucenicie!" Auzind acestea, judecătorul a poruncit ca amândoi să fie omorâţi imediat, prin tăierea capului.

Apoi judecătorul s-a apucat să spargă genunchii lui Talaleu cu mâinile lui, care i-au paralizat însă pe dată; de aceea el a început să strige către Talaleu să-1 vindece. Ceea ce Talaleu, nevinovatul mucenic al lui Hristos a făcut, cu rugăciunea.

După aceea Talaleu a fost aruncat în apă dar a ieşit de acolo înaintea chinuitorului lui viu şi nevătămat, căci se rugase lui Dumnezeu să-i prelungească chinurile şi să nu-1 lase să moară imediat.

Când a fost aruncat la fiare, acestea i-au lins picioarele şi s-au gudurat pe lângă el ca nişte animale domestice.

La urmă, anul fiind 284, lui Talaleu i s-a tăiat capul şi aşa s-a strămutat mucenicul la viaţa cea neîmbătrânitoare.

Cântare de laudă la Sfântul Talaleu

Luaţi aminte, o, oamenilor şi îngerilor -
Cum Talaleu în ceasul morţii
Lui Dumnezeu înalţă rugă:
„O, Doamne Făcătorule al lumii,
A Ta este mila şi a Ta răzbunarea!
Ţie mă rog: lungeşte-mi zilele,
Ca pe Tine prin ale mele chinuri să Te mărturisesc.

Cu adevărat prea puţin am chinuit eu păcătosul
Pentru Sfânt Numele Tău.

Prea puţin ca Împărăţiei Cerurilor
Să mă învrednicesc.

Cumplite pe Golgota au fost chinurile Tale,
Cumplite suferinţele Tale, Cel Nevinovat!
Dar păcătoşilor se cuvine ca ele
Mai amare să le fie.

Astfel prin chinuri amare ei se curăţesc
Şi Împărăţiei Cerurilor un pic mai mult se învrednicesc. "

A minunatului Talaleu rugă
Domnul o împlineşte.

Scumpă este ochilor Lui ruga sfântului;
Domnul lui Talaleu îi îngăduie
Suferinţă din belşug.

Până la sfârşit Talaleu
îndură toate cu bucurie şi mulţumire,
Mergând din suferinţă în suferinţă
Ca din sărbătoare în sărbătoare.

Astfel proslăveşte Sfântul
A Ortodoxiei putere.

Sfântul mucenic Talaleu (20 mai)

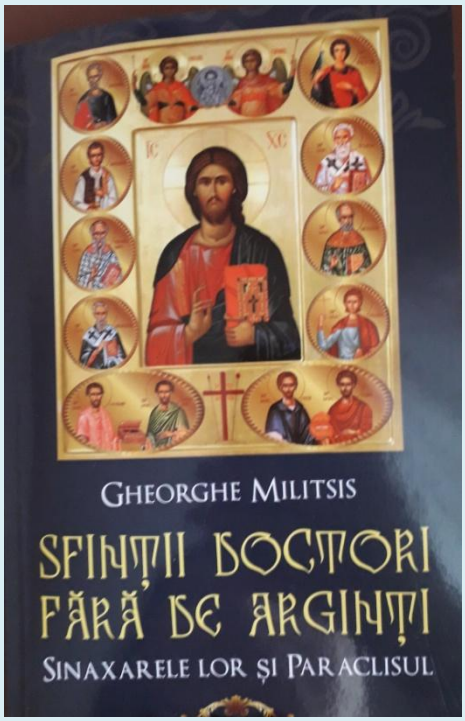

Tropar: În Liban ai văzut lumina lui Hristos şi cu ea te-ai hrănit, Sfinte Talaleu, făcătorule de minuni, şi în Cilicia ai propovăduit credinţa şi ai luat cununa cea neveştejită, slăvite mucenice.

***

Pe coasta răsăriteană a Mării Mediterane se află o ţară frumoasă: Libanul. În ţara aceasta creştinismul s-a răspândit repede şi mulţi dintre locuitorii ei au crezut în Hristos şi şi-au jertfit viaţa pentru Mântuitorul sufletelor noastre.

În Liban s-a născut din părinţi creştini Talaleu, un băiat de o inteligenţă sclipitoare. Părinţii lui l-au crescut „întru învăţătura şi certarea Domnului". Pilda vieţuirii părinţilor săi, sfaturile acestora, precum şi participarea lui la viaţa Bisericii locale l-au ajutat pe tânărul Talaleu să dobândească o experienţă duhovnicească bogată.

Talaleu s-a nevoit mult şi cu sprijinul lui Dumnezeu a izbutit să-şi formeze un caracter integru. Graţie frumuseţii caracterului său, mulţi dintre închinătorii la idoli au început să creadă în Hristos şi s-au botezat.

Impresionat de multa suferinţă, care îi împovăra pe semenii lui, Talaleu s-a hotărât să studieze medicina. Şi-a însuşit repede toate cunoştinţele necesare practicării me-

dicinei şi iute i s-a dus faima de doctor desăvârşit, atât în oraşul său, cât şi în împrejurimi. Toţi cei care veneau la cabinetul lui aflau tămăduire.

Curând, sfântul a renunţat la leacuri, folosind rugăciunea ca unică modalitate de vindecare a celor suferinzi. Prin urmare, bolnavii tămăduiţi de el s-au lepădat de credinţa idolească şi au crezut în Domnul Dumnezeul nostru.

Sfântul Talaleu nu aştepta să vină bolnavii la cabinetul lui ci, cum afla că este cineva bolnav, alerga la el să-l vindece. Mulţi creştini îl ajutau în acest sens, dându-i de ştire dacă se îmbolnăvea cineva.

Ulterior, sfântul a mers în Edessa Mesopotamiei unde şi-a continuat această lucrare bine plăcută Domnului. Doctorii din acel oraş l-au defăimat, însă la eparh [1], cerând să fie arestat, iar eparhul a dat ordin ostaşilor să-l prindă şi să-l aducă dinaintea lui. După ce l-a iscodit cu întrebări, eparhul i-a poruncit lui Talaleu să jertfească idolilor. Văzând că acesta se împotriveşte ordinului său şi nu se lasă înduplecat de constrângerile lui, l-a dat pe mâna călăilor să-l bată.

Călăii l-au lovit cu cruzime şi trupul atletului lui Hristos s-a înroşit cu sângele său cel sfânt. „Cum e posibil ca un om raţional să îndure cu bucurie asemenea chinuri, să nu simtă durerea şi să nu cedeze din pricina ei? Cu siguranţă, e nebun", şi-a spus eparhul în sinea lui şi l-a eliberat pe Sfântul Talaleu.

După această întâmplare, fericit că pătimise pentru credinţa lui în Hristos, sfântul s-a dus în părţile Ciliciei [2], continuându-şi acolo misiunea apostolică.

Şi în Cilicia, vieţuirea lui curată, minunile şi predicile sale i-au determinat pe mulţi păgâni să părăsească întunericul spiritual şi să devină membri ai Bisericii. Zilnic soseau la casa unde locuia el bolnavi de pe tot cuprinsul Ciliciei, care sufereau de ani de zile, iar Sfântul Talaleu ii tămăduia.

Şi în Cilicia invidia doctorilor păgâni l-au adus înaintea ighemonului Tiberian. Ighemonul 1-a lăudat mai întâi şi i-a spus că îi va acorda o mare cinstire dacă se leapădă de Hristos şi dacă jertfeşte idolilor. L-a prevenit însă, că altminteri îl va supune la nişte chinuri groaznice.

---

[1] *Eparh = (în greacă eparkhos) titlu de prefect în Bizanţ, (n. trad.)*

[2] *Cilicia = (în greacă Κιλικία) denumirea antică a unei regiuni din sudul Anatoliei. În prezent, se numeşte Qukurova. Este mărginită de munţii Taurus în nord, de Marea Mediterană la sud şi de Siria la est. (n. trad.)*

Sfântul şi-a mărturisit încă o dată credinţa şi a spus că e pregătit să moară pentru ea.

Şi astfel, Tiberian a poruncit ca Talaleu să fie torturat până ce va consimţi să jertfească idolilor. După mult timp, văzând că supliciile nu aduc nici un rezultat, deşi ostaşii obosiseră chinuindu-l pe sfânt, a dat ordin să fie decapitat. Un ostaş l-a dus pe Talaleu la locul execuţiilor şi i-a tăiat capul.

În sfintele sinaxare citim: "igemonul a luat condeiul şi a scris osândirea la moarte prin decapitare a mucenicului. Şi astfel, pe 20 mai s-a săvârşit îndelunga pătimire a atletului lui Hristos, Talaleu, care s-a învrednicit de cununa muceniciei."

Sfânta noastră Biserică l-a trecut în ceata Sfinţilor doctori fără de arginţi, iar credincioşii aleargă la el ca să-şi redobândească sănătatea cu mijlocirea lui.

(Extras din cartea: Gheorghe Militsis - Sfinţii doctori fără de arginţi - Sinaxarele lor şi paraclisul)

Mitropolitul Augustin de Florina – Predică la pomenirea Sfântului Talaleu - Cele mai bune medicamente

Iubiţii mei, Hristos este Doctorul, Doctorul sufletelor şi al trupurilor. Cine a crezut în Hristos şi n-a văzut minuni? Da, Hristos este Doctorul, unicul Doctor de trupuri şi de suflete. Asta o propovăduieşte Evanghelia.

Vedem de pildă un bolnav imobilizat, cu desăvârşire paralitic - un mort neîngropat - care 38 de ani întregi a zăcut părăsit de prieteni şi rude, că este vindecat în câteva minute doar prin cuvântul lui Hristos: ***„Scoală-te, ia-ţi patul tău şi umblă!” (Ioan 5,8).*** Care doctor, întreb, poate să facă o astfel de minune, de vindecare a unui paralizat? Nici unul.

Însă această putere de a vindeca bolnavi, această putere taumaturgică, pe care o are Hristos, o dă şi oamenilor Săi, oamenilor care cred cu adevărat în El şi trăiesc conform cu sfânta Sa voie. Mulţi Sfinţi au primit de la Hristos această putere taumaturgică şi au făcut minuni. Au vindecat bolnavi, ba chiar şi morţi au înviat.

Unul dintre Sfinţii care au avut harisma vindecării bolnavilor, a fost şi Sfântul pe care Biserica noastră îl sărbătoreşte pe 20 mai, pe Sfântul Talaleu. Acestui Sfânt, care nu este prea cunoscut, îi închinăm această omilie a noastră.

***

Aţi auzit vis a vis de insula Cipru se află un mic stat, Libanul. În Liban s-a născut, a trăit şi a activat în veacul al III-lea sub împăratul Numerian, prigonitorul

creştinilor, Talaleu. Tatăl lui Talaleu era un creştin evlavios. Se spune că era şi cleric. Şi Talaleu a primit prima educaţie creştină în casa părintească.

Talaleu a studiat la diferite şcoli şi a învăţat carte şi în cele din urmă, a studiat ştiinţa medicală şi a devenit un medic minunat. Un medic care se deosebea de ceilalţi, nu doar pentru că stăpânea bine ştiinţa lui, nu doar pentru că el era iubitor de oameni şi făcea vizite gratuite bolnavilor, ci, în principal, pentru că el credea în Hristos, credea că Hristos este adevăratul Dumnezeu. Credea că Hristos are puterea să facă minuni în toate timpurile. Puterea lui Hristos este inepuizabilă, este izvor care niciodată nu seacă.

Şi orice om care trăieşte în zilele noastre, dar şi cel care va trăi peste 200 sau 300 de ani după noi şi va crede în Hristos, poate să facă minuni, minuni mari, ca minunile care se întâmplau în vremurile de demult. Pentru că ***„Hristos ieri şi azi şi în veci este Acelaşi" (Evrei 13, 8).***

Talaleu credea. Şi această credinţă a lui era puterea lui tainică. Bolnavilor pe care îi vizita le vorbea despre Hristos. Îi ruga să creadă. ***Credinţa în Hristos, zicea el, este cel mai puternic medicament pe care am să vi-l dau.*** Lângă cel bolnav, Talaleu îngenunchia şi făcea rugăciune fierbinte, Îl ruga pe Hristos să facă o minune şi minunea avea loc. Bolnavii se vindecau. Astfel, faima lui Talaleu ca medic s-a răspândit în toate părţile. Şi Talaleu era medicul cel mai căutat. Doar în el aveau încredere oamenii.

Dar ceilalţi medici care erau necredincioşi şi închinători la idoli, îl urau pe Talaleu pentru reuşitele sale şi s-au dus şi l-au denunţat guvernatorului: Talaleu este creştin. Guvernatorul a poruncit imediat arestarea lui. Talaleu, legat, a fost dus înaintea guvernatorului închinător la idoli. Este anchetat şi mărturiseşte cu curaj că este creştin. Guvernatorul îi cere să se lepede de Hristos şi să jertfească idolilor, dar Talaleu nu ascultă. Guvernatorul se mânie şi porunceşte să-l supună pe Talaleu la chinuri groaznice. Porunceşte să-i străpungă gleznele, să-i petreacă prin găuri o funie şi cu funia să-l spânzure de un copac cu capul în jos. ***Dar aici intervine puterea lui Hristos şi soldaţii, ca şi când ar fi fost orbiţi, în loc să-l prindă pe Talaleu, au prins un lemn, l-au găurit şi l-au spânzurat de un copac şi credeau că lemnul acela este Talaleu!***

Să nu vi să pară ciudat. Ceva asemănător vedem şi în Vechiul Testament. Dumnezeu, ca să-l ocrotească pe dreptul Lot de atacurile oamenilor nedrepţi şi neruşinaţi, care voiau să-i distrugă casa, i-a orbit pentru un timp şi toată noaptea au căutat să

găsească uşa casei lui Lot, au obosit şi s-au dus fără să poată să facă ceva. Cine are Sfânta Scriptură, să o deschidă să vadă pericopa respectivă (Facere 19, 1-11).

Aşadar, Dumnezeu, Care l-a apărat pe Lot, l-a apărat şi pe Talaleu de nedreapta prigonire. Talaleu a fost salvat. Duşmanii lui au fost ruşinaţi. Soldaţii care au văzut minunea au crezut în Hristos şi-au mărturisit credinţa şi au primit martiriul.

După această minune, Talaleu s-a întărit mai mult în credinţă şi cu mai multă râvnă continua lucrarea sa filantropică. Oamenii care îl auzeau pe Talaleu învăţând şi îl vedeau făcând minuni spuneau că el este ca şi Hristos. Învaţă ca şi Hristos, tămăduieşte ca şi Hristos, face bine ca şi Hristos. În felul acesta multă lume a crezut în Hristos prin mijlocirea credinciosului Său rob, Talaleu.

După multe întâmplări şi primejdii a ajuns şi clipa sfârşitului său mucenicesc. Într-o cetate oarecare din Asia Mică, a fost arestat, condamnat la moarte, dus în afara cetăţii şi acolo decapitat. Acolo unde a căzut mucenicul şi pământul s-a adăpat cu sângele lui, acolo, spune tradiţia, vreme de mulţi ani răsărea o iarbă rară, pe care mulţi bolnavi o luau şi se vindecau de boala lor. Să nu vă miraţi, pentru că ierburile sunt medicamentele lui Dumnezeu. Dar şi aceste medicamente pe care le fac oamenii sunt toate aproape din ierburi. Fără ierburile pământului n-ar fi existat medicamente.

Iubiţii mei! Talaleu, ca medic creştin, stă alături de alţi Sfinţi medici, precum este Sfântul Luca, Sfinţii fără de arginţi şi Sfântul Pantelimon. Este şi acest sfânt o pildă luminoasă pentru medicii şi oamenii de ştiinţă de astăzi. ***El învaţă că şi ei au nevoie de credinţa în Hristos. Fără credinţă, oamenii nu vor putea să reuşească nimic important.***

În zona noastră, fericitul Talaleu a început să fie cunoscut acum, în ultimii ani, pentru că în tabăra Sfintei noastre Mitropolii, care este aproape de eroicul sat Proti, există un minunat paraclis şi pe 20 mai locuitorii satului prăznuiesc şi aducerea moaştelor Sfântului Nicolae şi pomenirea Sfântului Talaleu.

Sfinte Talalee şi Sfinte Nicolae, nu încetaţi să mijlociţi şi pentru noi păcătoşii!

Pr. Silviu Cluci - Odoarele Mănăstirii Constamonitu - Athos

Schevofilachionul Mănăstirii Constamonitu este situat deasupra pridvorului katholikonului. Aici se păstrează veşminte, cruci şi multe sfinte vase.

În tezaurul Mănăstirii Constamonitu se află o cruce bizantină de o deosebită valoare artistică şi o Evanghelie îmbrăcată în aur (38 x 28 cm), lucrată în 1820.

În afară de o parte din lemnul Sfintei Cruci, în mănăstire se păstrează, printre altele, și părți din moaşte ale Sfinţilor:

- *Ştefan întâiul mucenic (mâna dreaptă, darul împăratului Teodosie cel mic),*
- *Trifon,*
- *Vlasie (cinstitul cap),*
- *Modest,*
- *Talaleu,*
- *Partenie,*
- *Artemie (o jumătate de maxilar).*

Deosebit de importante sunt icoana Sfântului Ştefan (secolul al VIII-lea), icoana Maicii Domnului „Odighitria” (1360) și icoana Maicii Domnului „Antifonitria” (secolul al XI-lea).

Icoane

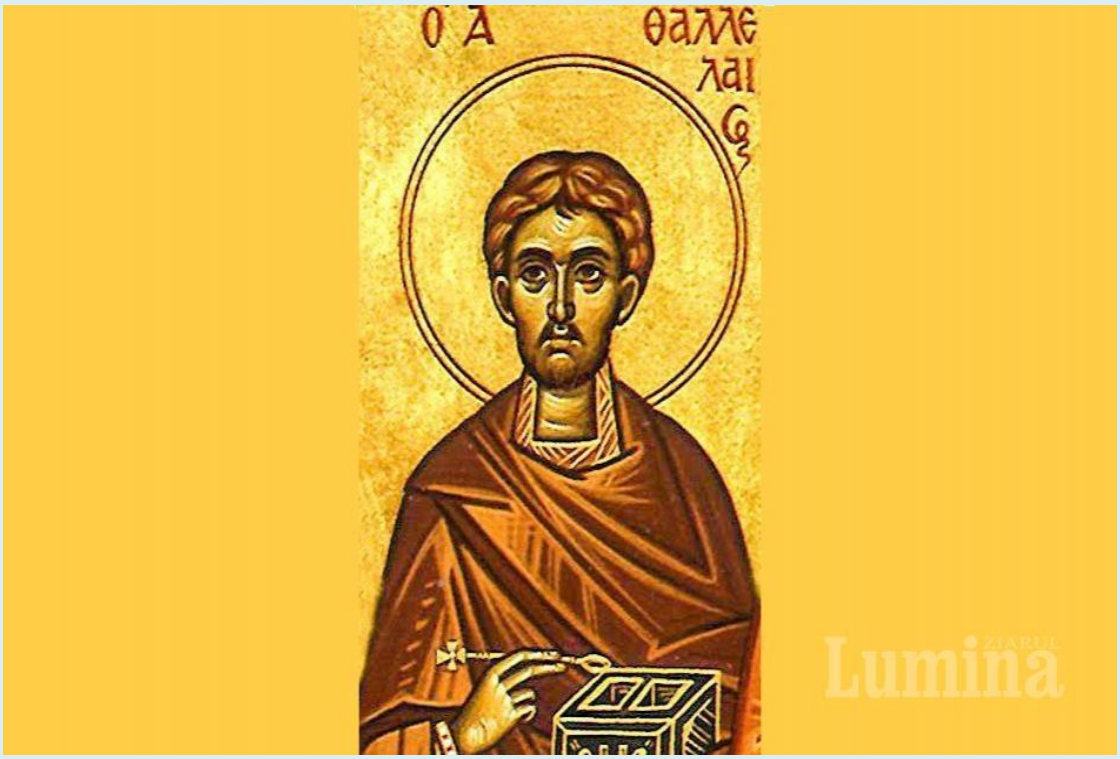

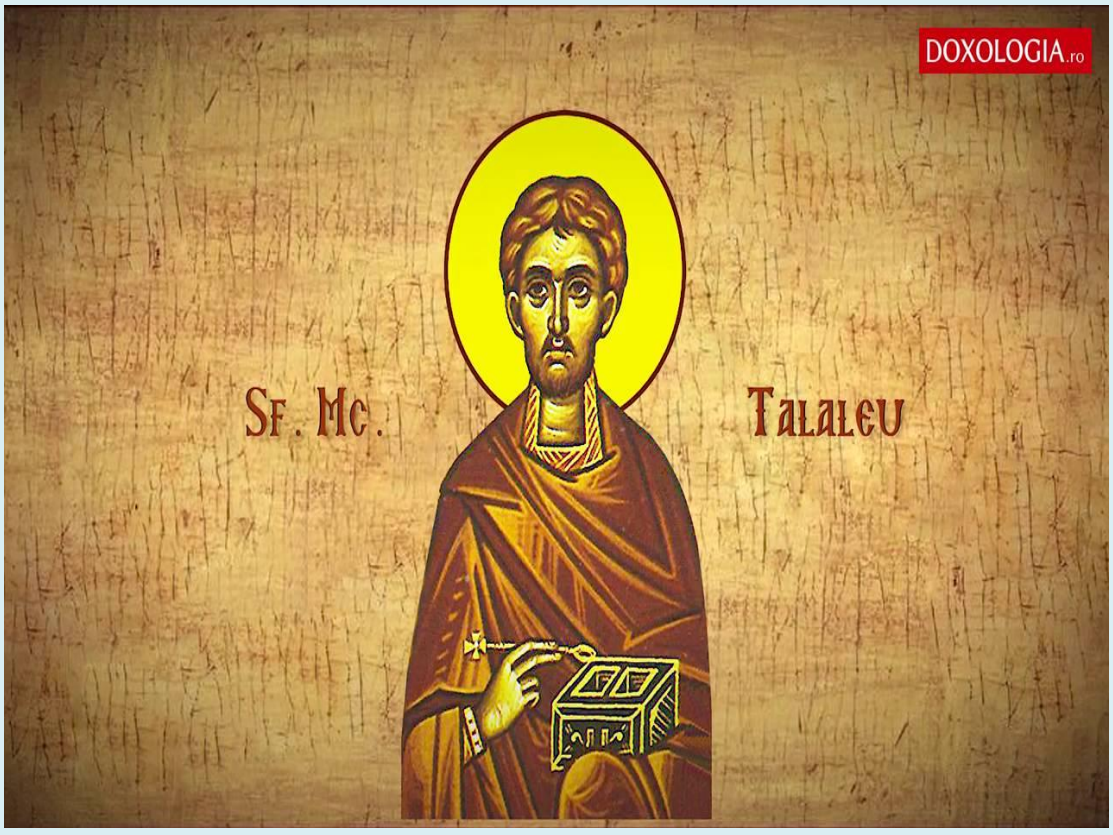

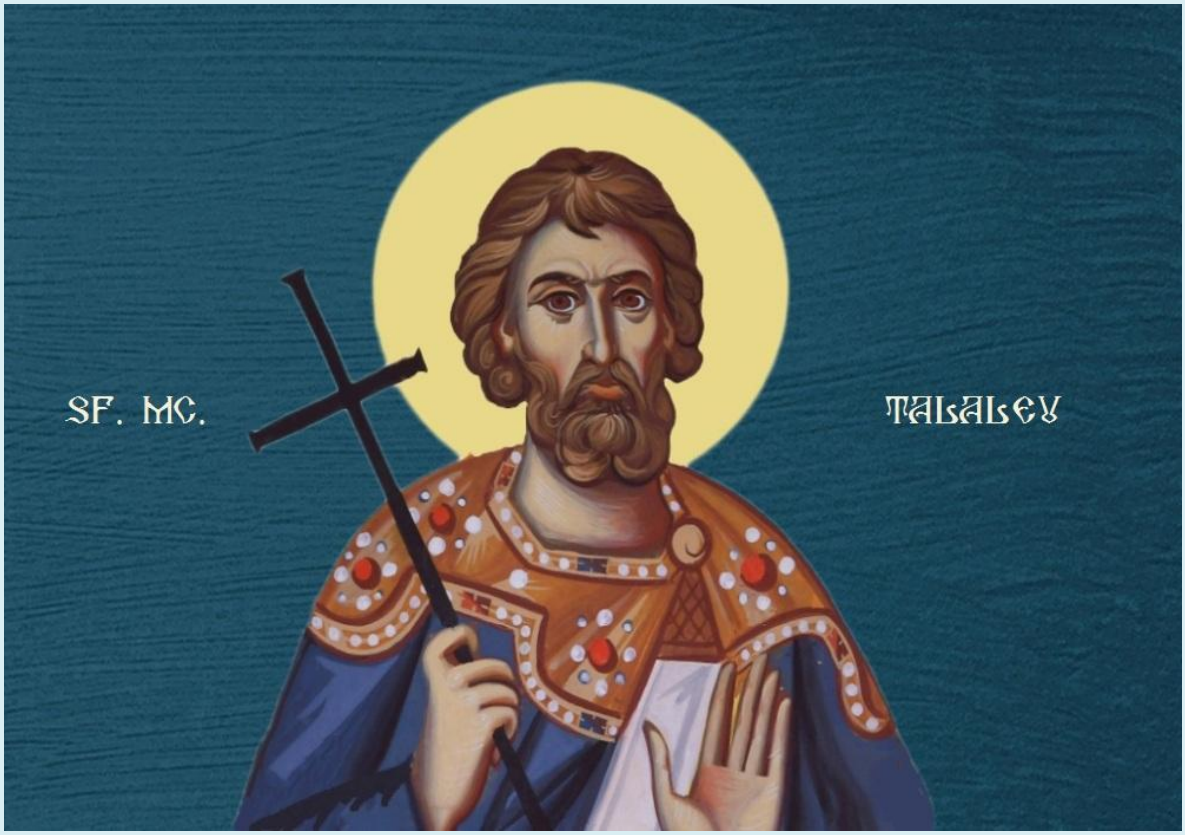
SF. MC.
TALALEU

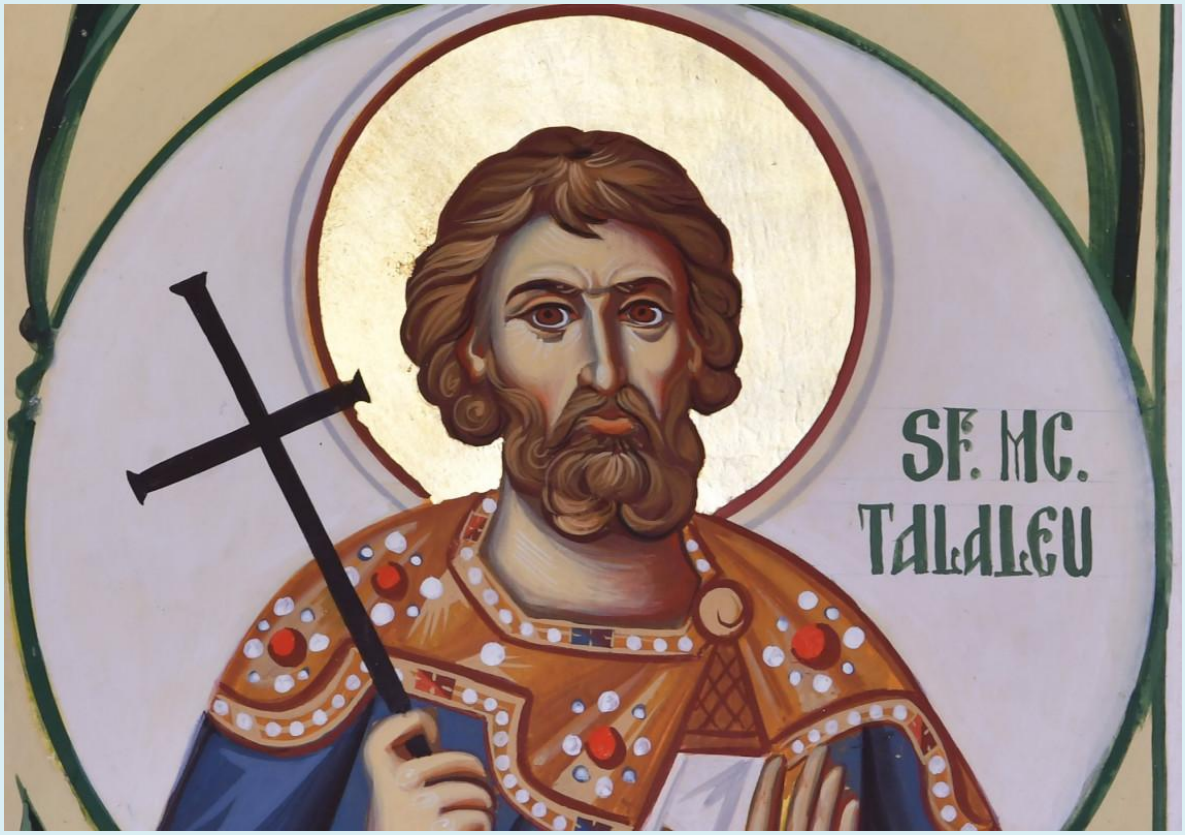
SF. MC.
TALALEU

СТЫЙ МЧНКЪ
ѲАЛАЛЕЙ
ЭГЕЙСКІЙ
Звездица

SF. IOSIF
TĂLĂLEU

DOXOLOGIA.ro
Sf. Mc. Talaleu

Sfântul mucenic Talaleu, Sfântul cuvios Talasie şi Sfânta muceniţă Lidia

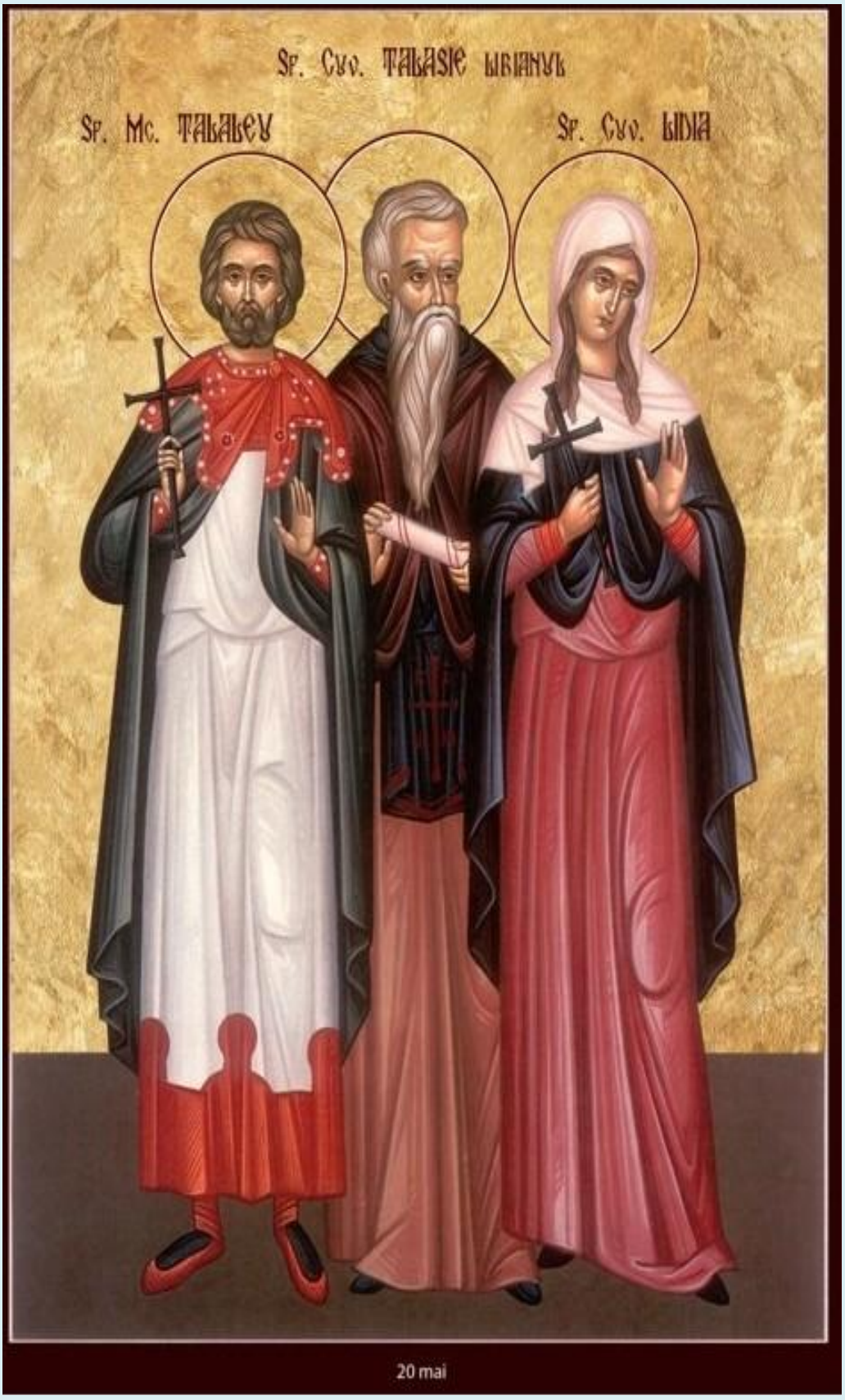
Sf. Cuv. TALASIE LIBIANUL
Sf. Mc. TALALEU
Sf. Cuv. LIDIA
20 mai

20 mai

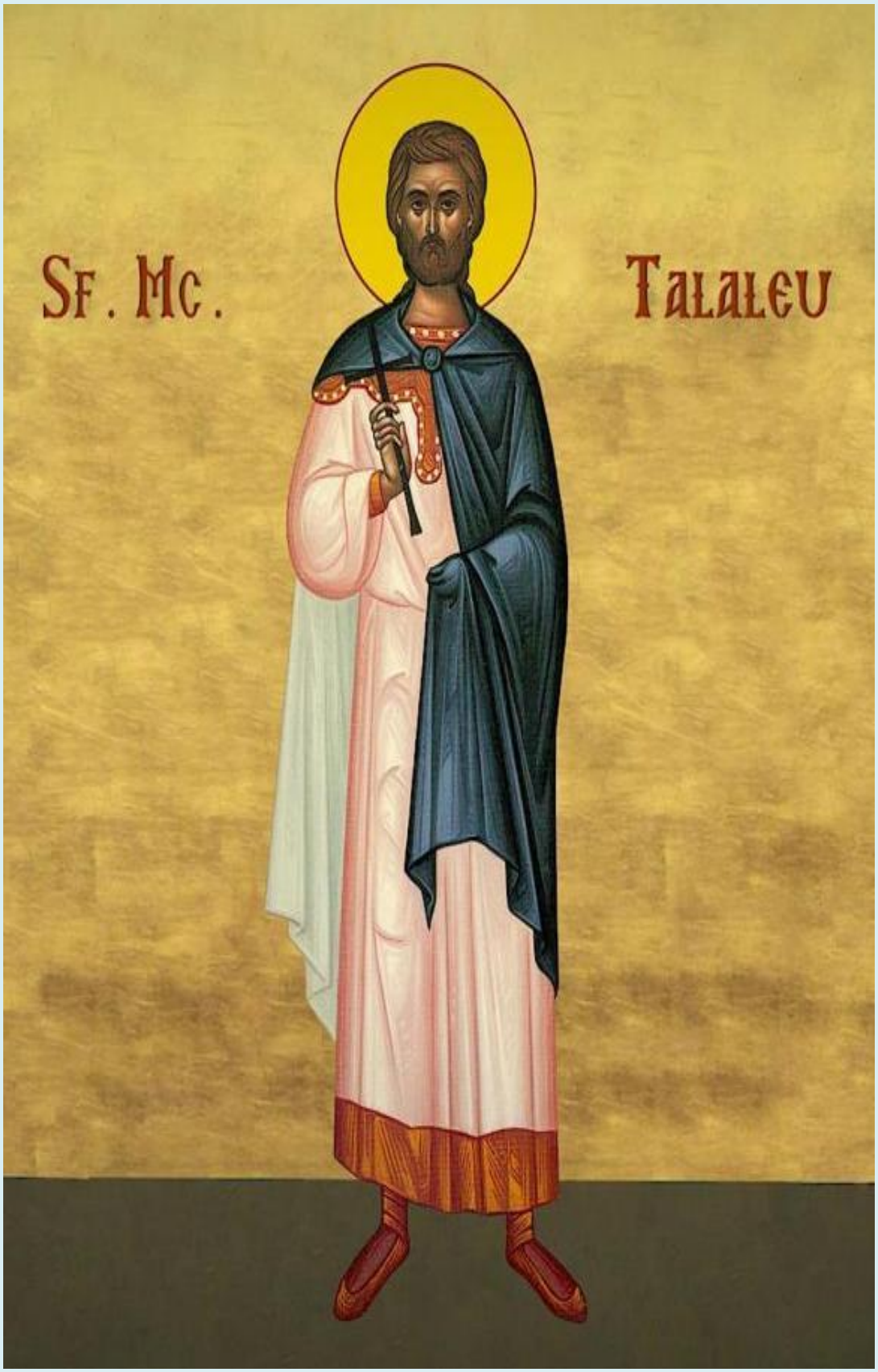
Sf. Mc.
Talaleu

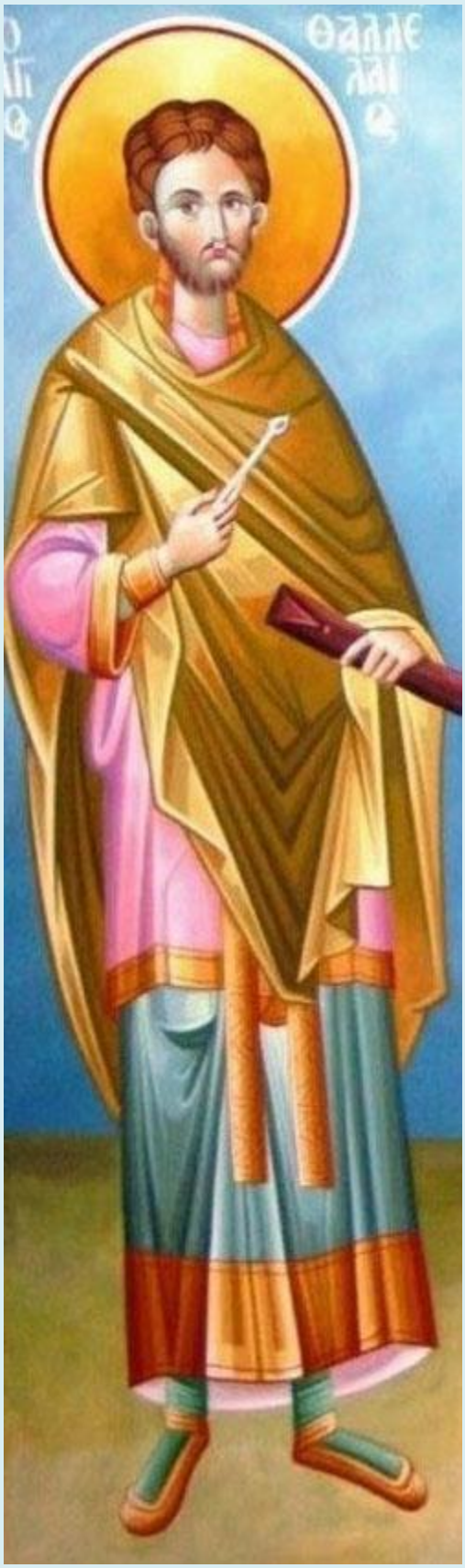

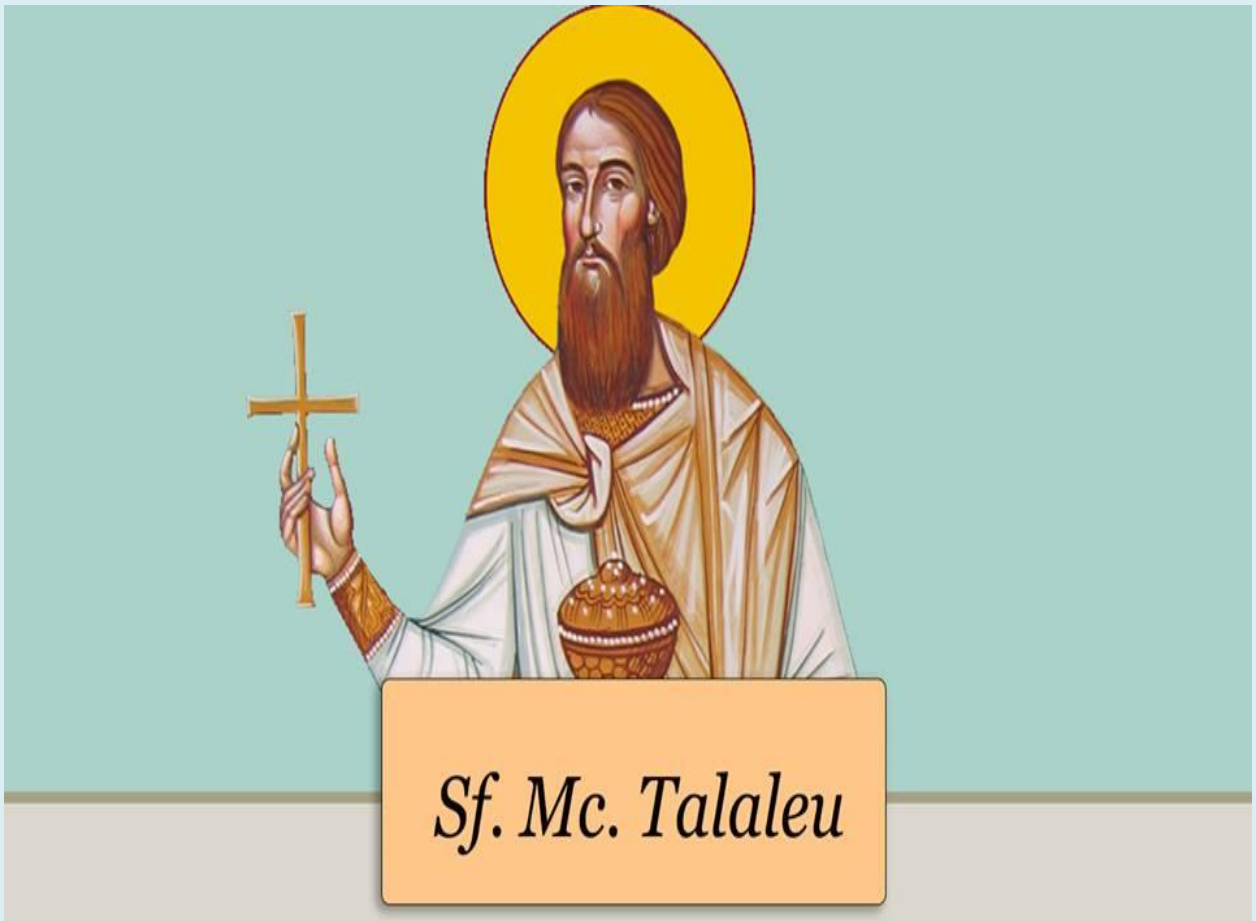

Sf. Mc. Talaleu

- Sf. Mc. Talaleu era din părţile Feniciei, dintr-un sat ce se numeşte Libanon Dasos;
- a studiat medicina și ajuta oamenii fără să ceară plată pentru ajutorul său;
- a suferit moarte martirică prin decapitare și este cinstit în 20 mai;

BASILICA.RO

Troparul Sfântului Mucenic Talaleu

20 Mai - Glasul 4

Mucenicul Tău, Doamne, Talaleu, întru nevoinţa sa, cununa nesctricăciunii a dobândit de la Tine, Dumnezeul nostru; că având puterea Ta, pe chinuitori a învins; zdrobit-a şi ale demonilor neputincioase îndrăzniri. Pentru rugăciunile lui, mântuieşte sufletele noastre, Hristoase Dumnezeule.

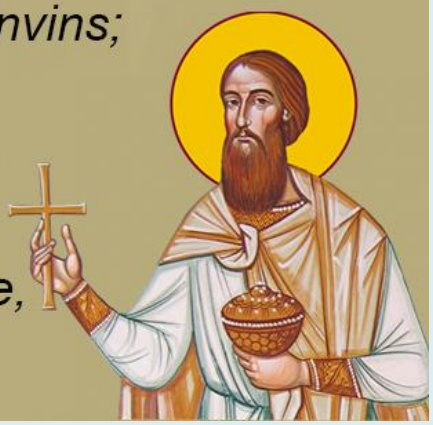

“Voi pune doctoria credinţei lui Hristos şi te vei tămădui, dar să crezi în Hristos şi îndată ţi se va da darul tămăduirii tale”.

Bucură-te, Sfinte mucenic Talaleu!